

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ - ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

**ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΔΡΑ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ
ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ «ΑΡΚΑΔΙΑ»**

18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2011
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Η Αρκαδία είναι μια γεωγραφική και ιστορική περιοχή της Ελλάδας, που το όνομά της επικράτησε στον παγκόσμιο πολιτισμό ως η αναπόληση μιας απλής και εφικτής ευδαιμονίας, μιας ειρηνικής, χαρούμενης, ισορροπημένης και κοντινής στη φύση ζωής, όπου ο άνθρωπος ξαναβρίσκει το νόημα και την ουσία.

Από την Αρχαιότητα μέχρι σήμερα, τούτο το ποιητικό όνειρο της Αρκαδίας αποτελεί μια στάση αντίστασης ενάντια στην ασυνειδησία, τον φανατισμό και την αυθαιρεσία.

Η κυπριακή λογοτεχνική, καλλιτεχνική και πολιτιστική παράδοση έχει συμβάλει αισθητά στην διαμόρφωση αυτής της οικουμενικής ποιητικής εικόνας της Αρκαδίας.

Παράλληλα, οι σχέσεις Αρκαδίας και Κύπρου χάνονται στα βάθη των αιώνων. Όπως είναι γνωστό, η πόλη της Πάφου και ο ξακουστός ναός της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο ιδρύθηκαν από τον Τεγέατη βασιλέα των Αρκάδων Αγαπήνορα, κατά την επιστροφή του από τον Τρωικό Πόλεμο.

Το πρόσφατο Διεθνές Συμπόσιο «ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΚΥΠΡΟ» που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο 2010 στην Πάφο, εξέτασε και προέβλεπε αφενός μεν τους ιστορικούς και πολιτιστικούς δεσμούς που ενώνουν διαχρονικά την Αρκαδία με την Κύπρο, και αφετέρου κατέθεσε προτάσεις για τη διατήρηση και την αξιοποίηση της ξεχωριστής αυτής πολιτιστικής κληρονομιάς, μέσα από τις αρχές και τις αξίες του αρκαδικού ιδεώδους.

Η Διεθνής Αρκαδική Εταιρεία, που ιδρύθηκε για τη μελέτη και την αξιοποίηση του παγκόσμιου αρκαδικού κεκτημένου το 2007 στην Αρχαία Μαντίνεια –την ιστορική αυτή πόλη της Αρκαδίας– ανακηρύσσει σήμερα το Παγκύπριο Γυμνάσιο σε συμβολική της έδρα και υποδέχεται το σημαντικό αυτό εκπαιδευτήριο στους κόλπους της μεγάλης αρκαδικής οικογένειας, ολοκληρώνοντας πανηγυρικά τις ενέργειες εγκατάστασής και λειτουργίας της στην Μεγαλόνησο.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΕΩΠΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ - ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΔΡΑ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ
ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ «ΑΡΚΑΔΙΑ»

18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2011
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΛΑΒΑΡΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΥΜΝΟΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

Δέσποινα Παπαγιάννη

Εκπρόσωπος Καθηγητικού Συλλόγου Παγκυπρίου Γυμνασίου

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Σωτήριος Μπρέγιαννος

Πρόεδρος Δ.Σ. Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας

Ανδρέας Δημητρίου

Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου

Σόφη Γαβριλίδου

Αντιπρόεδρος Εφορείας Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Λευκωσίας

Ανδρέας Αγρότης

Πρόεδρος Συλλόγου Αποφοίτων Παγκυπρίου Γυμνασίου

Κυριάκος Φωτιάδης

Πρόεδρος Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων Παγκυπρίου Γυμνασίου

Αρτέμης Συμεωνίδης

Πρόεδρος Κεντρικού Μαθητικού Συμβουλίου Παγκυπρίου Γυμνασίου

ΚΗΡΥΞΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ

Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

ΠΡΟΒΟΛΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ

ΑΡΚΑΔΙΑ-ΑΡΚΑΔΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ & ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΑΡΚΑΔΙΑ

Σκηνοθεσία: Αλέξανδρος Παπαηλιού - Αφήγηση: Γρηγόρης Βαλτινός

ΥΠΟΔΟΧΗ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ «ΑΡΚΑΔΙΑ»

ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΣΗ

Νικόλαος Καλτεζιώτης

Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας

ΕΠΙΔΟΣΗ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ

Σωτήριος Μπρέγιαννος

Πρόεδρος Δ.Σ. Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας

ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ

Δημήτριος Σούντρης

Έφορος Δ.Σ. Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ

Χριστίνα Δ. Καρατζιά

Διευθύντρια Παγκυπρίου Γυμνασίου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ

ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Λουκής Παπαφιλίππου
Επίτιμο Μέλος Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας, Ιδρυτικό Μέλος Διεθνούς Δικτύου Αρκαδία,
Πρόεδρος Επιτροπής Κύπρου

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ιωάννης Παρασκευόπουλος
Αναπληρωτής Έφορος Δ.Σ. Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ

ΕΠΙΔΟΣΗ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ
Αρχιεπίσκοπος Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού
κ. Ανδρέας Δημητρίου

Μεταθανάτια τιμή στους
Κωνσταντίνο Σπυριδάκι,
Γυμnasiάρχη για δεκαετίες της Σχολής
και

Κύπρο Χρυσάνθη
Καθηγητή και ποιητή του Ύμνου του Παγκυπρίου Γυμνασίου

Καθηγητής Χριστόφορος Πισσαρίδης,
Βραβείο Nobel Οικονομίας 2010, απόφοιτος Παγκυπρίου
Οι αρχαιότεροι απόφοιτοι του Παγκυπρίου της δεκαετίας του 1930 με ενεργό υπηρεσία

Θεόδωρος Παπαδόπουλλος
Φώτος Φωτιάδης
Βάσος Λυσσαρίδης

Σύλλογος Αποφοίτων Παγκυπρίου Γυμνασίου (έτος ιδρύσεως 1917)

Νίκος Ματθαίου
Πρόεδρος Εφορείας Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Λευκωσίας

Αντώνης Χατζηπαύλου
Ιάσων Περγίδης

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΛΑΒΑΡΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΔΕΞΙΩΣΗ

Την εκδήλωση συντονίζει ο δημοσιογράφος
κ. Παύλος Παύλου

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

Σήμερα, ήλθαμε εδώ στο Παγκύπριο Γυμνάσιο της Κύπρου, ακολουθώντας τα ίχνη του Αγαπήνορος, του κοινού εκλεκτού μας προγόνου, εμείς οι εταίροι της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας για να συναντηθούμε με το απαύγασμα της Αρκαδογενούς Κύπρου και με το αγγαΐσμα του πάλλοντος και θάλλοντος Ελληνισμού της Μεγαλονήσου.

Σήμερα, εμείς ταπεινοί μύστες του αρκαδικού κεκτημένου, συναντώμεθα μ' εσάς τους «αρκαδικούς βλαστούς» της Κύπρου, λάτρεις πιστούς της κλασσικής Ελλάδος. Μ' εσάς, που την αγία φλόγα βαθεία κρατάτε στα στήθια σας. Μ' εσάς τους πιστούς θεματοφύλακες του Ελληνισμού.

Υποκλινόμαστε στους ιδρυτές του Παγκυπρίου Γυμνασίου και μακαρίζουμε αυτούς, τους ευεργέτες του και τους δωρητές του, τους Διευθυντές και Καθηγητές, που εργάσθηκαν σ' αυτόν τον φάρο της Ελληνικής παιδείας.

Αποτίουμε φόρο τιμής σ' εκείνους, που αποφοίτησαν από τις τάξεις του γευθέντες το ζωογόνο και ανέσπερο φως της σοφίας και που σεμνυνόμενοι διακρίθηκαν και διακρίνονται σε όλα τα επίπεδα του κυπριακού βίου.

Τιμούμε τους διδασκάλους, που συνεχίζουν να κρατούν άσβεστη στην ψυχή των μαθητών την φλόγα της γνώσεως και της σοφίας.

Κλινόμεν ευλαβώς το γόνυ στους ήρωες του μελάθρου τούτου της ελευθερίας, που έπεσαν ηρωικώς υπέρ πατρίδος, στους μαχητές μαθητές και διδάσκοντες του προπυργίου τούτου, που φυλακίσθηκαν και βασανίσθηκαν υπέρ της πατρίδος υπέρ των βωμών και των εστιών.

Ως ικέτες του εκ του ιερού τούτου βωμού εκπορευομένου φωτός, κομίζομε σ' εσάς, τους εν Κύπρω αδελφούς μας, το ανέσπερο και ζωογόνο φως της Μητροπολιτικής Αρκαδίας, της ευγενούς πατρικής γης σας.

Αρκαδία, γη της ελευθερίας, γη των ηρωϊκών προγόνων, που πολέμησαν τον δεσποτισμό και την βαρβαρότητα από τους Μαντινείς και τους

Ορχομενίους, που έπεσαν στις Θερμοπύλες, μέχρι τους σταυραϊτούς της σύγχρονης ανεξαρτησίας μας.

Αρκαδία, γη των απαρχών, των προγόνων και των οικιστών, γη ανθρώπων ευσεβών και ταπεινών, ανθρώπων φιλόξενων, ποιμένων, λάτρων της μουσικής και της απλής ζωής, ανθρώπων που η Πυθία είχε υποδείξει ως τους πιο ευδαίμονες και πιο ταπεινούς.

Αρκαδία, ένα συνειρμικό όνομα, που επικράτησε στον παγκόσμιο πολιτισμό ως η αναπόληση μιας εφικτής ευδαιμονίας, συνυφασμένης με την αρμονία, με την αθωότητα, με την ευαισθησία, με το μέτρο, με την ελευθερία, με την δικαιοσύνη, με την χαρά της ζωής, με την ουσία της ζωής, με την πεμππουσία της φύσεως.

Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα η Αρκαδία, ως φιλοσοφική στάση, ανακόπτει και αντιμάχεται την ασυνηδεΐα, την αυθαιρεσία, τον φανατισμό, την βαρβαρότητα σε όλες τις μορφές της και σε όλες της εκδηλώσεις της, εμπνέει ποιητές, πεζογράφους και τραγουδοποιούς, γίνεται οχυρό αντιστάσεως σε κάθε είδους βαρβαρότητα, γονιμοποιεί τον παγκόσμιο πολιτισμό μεταλαμπαδεύοντας την ουσία των πραγμάτων, γοητεύει τον αναγεννώμενο κόσμο, γίνεται αλληγορία και προσφέρει καταφύγιο σε κάθε μορφή φανατισμού, μετατρέπεται σε σκοτεινό και απόκρυφο σύμβολο, εμπλουτίζει συνεχώς τον άνθρωπο και την πορεία του, συμβάλλει στον επαναπροσδιορισμό της παγκόσμιας κοινότητας, προβάλλει την απλότητα και το μέτρο ως ουσιώδεις στάσεις ζωής, υπενθυμίζει την πηγαία καλοσύνη, καταγγέλλει την αγριότητα της απληστίας και της πλεονεξίας, αναθεωρεί την ιδέα της προόδου, υπερασπίζεται την ελευθερία, τον έρωτα, την ζωή, εξεγείρεται προασπίζοντας ενστικτωδώς την ειρήνη, συμφιλιώνει τον άνθρωπο με την φύση, θεμελιώνει την οικολογική στάση και συμπεριφορά, επαγγέλεται την αειφόρο ανάπτυξη, το δίκαιο εμπόριο, την κοινωνική

δικαιοσύνη, την συμφιλίωση του ανθρώπου με τον εαυτό του και το περιβάλλον του.

Αυτή η Αρκαδία επέζησε στον χρόνο ως οικουμενική εικόνα. Κι αυτή η εικόνα δεν είναι δόγμα ή ουτοπία, αλλά είναι μια σταθερά στον πολιτισμό μας και στην ζωή μας, που εφιστά στον άνθρωπο την προσοχή στο ουσιώδες, στο καλό, στο δίκαιο, στο ελεύθερο. Είναι μια μεγάλη κληρονομιά.

Αυτή η κληρονομιά υπήρξε ο λόγος, που την άνοιξη του 2007 μια μικρή ομάδα ανθρώπων από διάφορες χώρες πήραν την πρωτοβουλία της ιδρύσεως της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας για την μελέτη και την αξιοποίηση του Παγκοσμίου Αρκαδικού Κεκτημένου.

Η Διεθνής Αρκαδική Εταιρεία γεννήθηκε με τον φιλόδοξο στόχο να δημιουργηθεί ένας διάυλος μεταξύ της Αρκαδίας, ως τόπου και οικουμενικής ιδέας, και του κόσμου, στον οποίο αυτός ο τόπος και αυτή η ιδέα απηχούν, να έλθει η νοερή Αρκαδία πιο κοντά στην πραγματική, για να γίνει η κληρονομιά αυτή σπόρος για την υιοθέτηση μιας καθαρής, ανοιχτής και δημιουργικής στάσεως ζωής και απαρχή στοχασμού, φιλοσοφικού και πολιτικού, κοινωνικής δράσεως και ειλικρινούς έγνοιας για τον άνθρωπο.

Η Διεθνής Αρκαδική Εταιρεία ίδρυσε το Διεθνές Δίκτυο «ΑΡΚΑΔΙΑ», που φέρνει σε επαφή την μητροπολιτική Αρκαδία με ανθρώπους και φορείς από όλο τον κόσμο, που είναι ευαισθητοποιημένοι με την εικόνα και την ιδέα της Αρκαδίας, προκειμένου να μοιραστούν ιδέες, εμπειρίες, τεχνογνωσία, και πόρους, ώστε να αναδειχθεί και να αξιοποιηθεί η αρκαδική κληρονομιά.

Η Διεθνής Αρκαδική Εταιρεία επιδιώκει να είναι και να γίνει άξιος θεματοφύλακας του πλούτου της Αρκαδίας. Σε εποχές κρίσιμες, όπως η σημερινή, η επιλογή της Αρκαδίας και της κληρονομιάς της, που είναι επιλογή πολιτική, φιλοσοφική και αισθητική, είναι απάντηση στην ανάγκη να προκαλέσει την δύναμη και ταυτόχρονα προτροπή να μεταμορφώσει την πραγματικότητα.

Η Αρκαδία είναι για τον άνθρωπο μια μεγάλη πρόκληση, μια επιλογή προσωπική και κοινωνική.

Είναι μία παρακαταθήκη ηθική και αισθητική.

Είναι ένας ανοιχτός καθαρός δρόμος.

Είναι ο έρωτας της νοήσεως.

Είναι άγγιγμα ψυχής.

Είναι το παρελθόν μας, το παρόν μας και το μέλλον μας.

Είναι η αποστολή μας και ο σκοπός μας για την διάσωση της ακεραιότητας του ανθρώπου ως ελλόγου πολίτου.

Είναι η ζωή μας και η ζωή των παιδιών μας.

Σήμερα κοινωνούμε μαζί σας των αχράντων τούτων μυστηρίων.

Πυρώνουμε μαζί σας την διάνοιά μας με το πυρ της αναζητήσεως της αιώνιας αληθείας, μαζί σας εμφυτεύουμε στα μύχια των ψυχών μας το ήθος, που εκπορεύεται από την διακοσιάχρονη ιστορία του σχολείου τούτου.

Μαζί σας εμβαπτιζόμεθα στην πατρογονική σοφία και δίνουμε νόημα, σκοπό και περιεχόμενο στην ζωή μας υπό την σκέπη του μελάθρου τούτου.

Στους δύσκολους καιρούς, που διάγει ο Ελληνισμός, σ' αυτή την περίοδο της γενικώτερης, απόλυτης ανυπαρξίας είναι τιμή, που βρισκόμαστε μαζί σας, αετοί υπερήφανοι της Κύπρου, ανυποχώρητοι αγωνιστές και προασπιστές της ελευθερίας της Κύπρου και του Ελληνισμού, μεγαλόνοες φορείς ελευθερίας, δικαιοσύνης και σεμνότητας.

Σας ευχαριστούμε γι' αυτήν την υπέρτατη τιμή να μας δεχθήτε, για την υπέρτατη χαρά να γευθήτε μαζί μας το Αρκαδικό Κεκτημένο.

Και ευχόμαστε στην επόμενη συνάντησή μας να έχει δικαιωθεί ο αγώνας σας για ενωμένη και κυρίαρχη Κύπρο.

Σωτήριος Μπρέγιαννος
*Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας*

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,
ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΕΔΡΑΝ ΑΥΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗΝ
ΑΝΑΚΗΡΥΞΑΙ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΟΛΠΟΙΣ ΤΟΥ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑ
ΕΝΤΑΞΑΙ

ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΑΡΚΑΔΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ
ΘΕΣΠΙΞΑΙ

ΟΤΙ ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ ΑΞΙΑΣ
ΑΟΚΝΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΝΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΟΙΚΙΣΤΟΥ
ΑΡΚΑΔΙΚΩΝ ΒΛΑΣΤΩΝ
ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΕΞΟΧΩΣ ΠΡΟΑΓΕΙ

ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ
ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΟΓΔΟΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑΔΙ
ΕΤΟΥΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΞΩΤΗΡΙΟΣ Ν. ΜΠΡΕΓΙΑΝΝΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΚΑΛΤΕΖΙΩΤΗΣ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1812

Αρ. Πρωτ.: 449/ΠΞ/17

Λευκωσία, 12 Νοεμβρίου 2009

κ. Αγγελο Ι. Δενδρινό
Γ. Γραμματέα ΔΣ
Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας
28-30 Χατζηκωνσταντή
11524 Αθήνα
Ελλάδα

Αγαπητέ κύριε Δενδρινέ,

Σε συνέχεια της επιστολής μας με αρ. πρωτ. 45/ΠΞ/3 και ημερομηνία 9 Σεπτεμβρίου 2009 σας ενημερώνω, ότι το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου και η Εφορεία Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Λευκωσίας ενέκριναν το αίτημα για συμμετοχή του Παγκυπρίου Γυμνασίου ως μέλους και ως «συμβολικής έδρας» του Διεθνούς Δικτύου ΑΡΚΑΔΙΑ στην Κύπρο.

Ως εκ τούτου έχω την ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση να σας πληροφορήσω ότι το Παγκύπριο Γυμνάσιο αποδέχεται την πρόσκληση να καταστεί το πρώτο μέλος και «συμβολική έδρα» του Διεθνούς Δικτύου ΑΡΚΑΔΙΑ στην Κύπρο, ευελπιστώντας ότι, ανταποκρινόμενα στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής, θα προσφέρει μέσω της ένταξης του στο Δίκτυο γέφυρα επικοινωνίας για την ειρήνη και την φιλία ανά τον κόσμο.

Με εξαιρετική χαρά

Νίκη Παπαφίλιππου

Νίκη Παπαφίλιππου
Διευθύντρια

Κόιν.: κ. Λούκη Παπαφίλιππου, επίτιμο μέλος της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας και ιδρυτικό μέλος του Διεθνούς Δικτύου Αρκαδία

Πλατεία Αρχ. Κυπριανού, 1016 Λευκωσία, Τ.Θ. 21003, 1500 Λευκωσία,
Τηλ.: +357-22466711, Φαξ: +357 22430915
url: www.pancypriangymnasiuiTi.ac.cy e-mail: pan.gym.nic@cytanet.com.cy

**ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ
ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΔΡΑ της ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ στο ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ «ΑΡΚΑΔΙΑ»**

Ο Καθηγητικός Σύλλογος του Παγκυπρίου Γυμνασίου σε έκτακτη συνεδρία του, τη Δευτέρα, 7 Σεπτεμβρίου 2009 και υπό την προεδρία της Διευθύντριας κ. Ν. Παπαπέτρου συζήτησε την πρόταση για ένταξη του Παγκυπρίου στο Διεθνές Δίκτυο «Αρκαδία» και αποφάσισε να την αποδεχτεί.

Συγκεκριμένα, ο Καθηγητικός Σύλλογος θεωρεί ότι αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για το Παγκύπριο Γυμνάσιο η ανακήρυξή του σε συμβολική έδρα της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας, γιατί η επιλογή έγινε ανάμεσα σε σχολεία της Κύπρου και της Ελλάδας. Επιπλέον το Παγκύπριο Γυμνάσιο ανταποκρινόμενο στις σύγχρονες προκλήσεις δύναται να αναλάβει αυτό το ρόλο που θεωρείται επιβεβλημένος από τη μακρόχρονη ιστορία του.

Οι στενοί ιστορικοί δεσμοί της Κύπρου με την Αρκαδία, μαρτυρούνται στην προφορική, την γραπτή παράδοση και γλώσσα και καθομολογούνται στο παρόν από τις δράσεις που αναπτύσσονται και τη συνεργασία, όπως αυτή που θα εγκαινιαστεί με την τελετή ανακήρυξης.

Με την ένταξη του Παγκυπρίου στο Δίκτυο, ενισχύεται, συμβολικά και ουσιαστικά, η εικόνα του Παγκυπρίου Γυμνασίου ως πνευματικού κέντρου, ρόλο που διαδραμάτισε για δύο αιώνες στην κυπριακή κοινωνία

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Το Παγκύπριον Γυμνάσιον είναι το αρχαιότερο σχολείο Μέσης Παιδείας της Κύπρου και το παλαιότερο απ' όλα τα εκπαιδευτήριά της. Στο χώρο όπου λειτουργούσε η σχολή, γνωστή ως «Ελληνομουσεϊόν» (1753), ιδρύθηκε το 1812 νέο σχολείο από τον Εθνομάρτυρα Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Κυπριανό, που ονομάστηκε «Ελληνική Σχολή». Με πρωτοβουλία του Αρχιεπισκόπου Σωφρονίου το 1893, όταν η Κύπρος βρισκόταν κάτω από την εξουσία της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, το σχολείο εξελίχθηκε σε εξατάξιο Γυμνάσιο. Αυτό αναγνωρίστηκε από την Ελληνική Κυβέρνηση ως ισότιμο με τα σχολεία Μέσης Παιδείας της Ελλάδας και το 1896 μετονομάστηκε σε Παγκύπριον Γυμνάσιον.

Το Σχολείο δεν πρωτοπόρησε μόνο στον εκπαιδευτικό τομέα σε προγράμματα, μεθόδους, οργάνωση, καινοτομίες, αλλά κατέγραψε σημαντικούς σταθμούς της Εκπαίδευσής μας. Υπήρξε για δεκαετίες πρότυπο σχολείο για όλη την Κύπρο και ένα από τα σημαντικότερα εκπαιδευτήρια του Ελληνισμού.

Παρείχε και παρέχει πάντοτε υψηλά επίπεδα εκπαίδευσης. Την ίδια στιγμή αποτελεί ένα εκπαιδευτήριο το οποίο συνέβαλε τα μέγιστα στους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες του έθνους. Το Παγκύπριο συμμετείχε οργανωμένα με μαθητές του στους Βαλκανικούς πολέμους, καθώς και στον αγώνα της ΕΟΚΑ του 1955-59.

Το Σχολείο ως εθνικό κέντρο, συντήρησε τη φλόγα της εθνικής μνήμης και υπερηφάνειας στα χρόνια της αποικιακής καταπίεσης του Κυπριακού Ελληνισμού και διαμόρφωσε τους εθνικούς προσανατολισμούς του, συμβάλλοντας στην απελευθέρωση της Κύπρου.

Από το Παγκύπριο αποφοίτησαν άτομα που καταξιώθηκαν με την προσφορά τους, σε όλους τους τομείς της κυπριακής κοινωνίας τον επιστημονικό, πνευματικό, κοινωνικό και πολιτικό. Ο καθένας από τον τομέα του συνέβαλε με την δράση και το έργο του στην πρόοδο της Κύπρου, ιδιαίτερα κατά τον 20^ο αιώνα.

Στο Παγκύπριον Γυμνάσιο λειτουργεί η Σεβέριος Βιβλιοθήκη, Μουσεία, Αρχείο, Σύλλογος Αποφοίτων και στα «σπλάχνα» του θησαυρίζεται ένα από τα σημαντικότερα και ιερότερα εθνικά μνημεία της Κύπρου, η Κρύπτη των Φιλικών.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Ο Εθνομάρτυρας Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός με ιδρυτική πράξη, που σώζεται ολόκληρη με την ιδιόχειρη υπογραφή του ημερομηνίας 1η Ιανουαρίου 1812, ίδρυσε την «Ελληνική Σχολή», αφιερωμένη στην Αγία Τριάδα. Πρώτος διδάσκαλος υπήρξε ο Λεόντιος Μυριανθέας. Μετά τους διωγμούς του 1821 και τον μαρτυρικό θάνατο του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού η Σχολή διαλύθηκε.

Η Σχολή ιδρύθηκε ξανά το 1830 από τον Αρχιεπίσκοπο Πανάρετο μετά από απόφαση των Αρχιερέων και των προκρίτων του νησιού. Τη διεύθυνση της Σχολής ανέλαβε ο Ονούφριος Μικελλίδης. Ο Αρχιεπίσκοπος Πανάρετος ίδρυσε και την πρώτη βιβλιοθήκη με οικονομική βοήθεια της «εν Λονδίνω φιλόμουσου Εταιρείας».

Η Ελληνική Σχολή αναδιοργανώνεται το 1859 με πρωτοβουλία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου του Α' και διατυπώνονται οι πρώτοι κανονισμοί της Σχολής.

Το 1860 σύμφωνα με το μητρώο του, το Ελληνικό Σχολείο Λευκωσίας, το οποίο ονομαζόταν και Γυμνάσιο, είχε προσωπικό 4 διδασκάλους και έπειτα 5. Το 1869 η Σχολή είχε 39 μαθητές και διδασκόνταν την ελληνική, την τουρκική, τη γαλλική και τα Μαθηματικά. Δωρεά Μητροπολίτη Πάφου Νεοφύτου 100.000 γροσιών.

Ο Άγγλος επιθεωρητής Spencer σε έκθεσή του το 1879 γράφει τις εντυπώσεις του για τη Σχολή: «Οι διδάσκαλοι

του Σχολείου τούτου είναι όλοι καλά μορφωμένοι, αλλά εργάζονται υπερβολικά και αμοίβονται ανεπαρκώς». Το 1887 προστίθεται ως ξένη γλώσσα και η αγγλική για να αντιμετωπίσει τις νέες πολιτικές συνθήκες του νησιού, χωρίς αυτή να είναι, στην αρχή τουλάχιστον, υποχρεωτική. Το 1892 εισάγεται η διδασκαλία για πρώτη φορά των Λατινικών με πρώτο διδάσκαλο τον πρώην διευθυντή της Σχολής Ν. Κάλβαρι.

Όπως ανέφεραν Αλεξανδρινές εφημερίδες, το 1889 δέκα μέλη της Κυπριακής Αδελφότητας Αιγύπτου πρότειναν να ιδρυθεί με πρωτοβουλία και υλική υποστήριξη της Αδελφότητας πλήρες γυμνάσιο. Έτσι τέθηκαν οι βάσεις για ίδρυση του γυμνασίου στη Λευκωσία. Η απόφαση αυτή πραγματοποιήθηκε 4 χρόνια αργότερα.

Ο Αρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος κάλεσε συνέλευση πολιτών στη Λευκωσία (Μάιος 1893), η οποία αποφάσισε την ίδρυση γυμνασίου, ισότιμου μ' εκείνα της Ελλάδας. Στις 12 Δεκεμβρίου έγιναν τα εγκαίνια του σχολείου. Αναγγέλλεται ταυτόχρονα και η αναγνώριση του Γυμνασίου από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας.

Το 1897 ξεσπά ο Ελληνοτουρκικός πόλεμος. Συνολικά 15 μαθητές του Παγκυπρίου Γυμνασίου κατατάχτηκαν ως εθελοντές στον ελληνικό στρατό.

Επί γυμνασιαρχίας Μιχαήλ Μιχαηλίδη 1915-17 δημιουργείται η πρώτη βιβλιοθήκη του σχολείου. Οργανώνεται μαθητικός σύλλογος υπό την επωνυμία «Ευαγόρας». Ανεβάζονται οι τραγωδίες «Αντιγόνη» και «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή και ταυτόχρονα ιδρύεται ο Σύλλογος Τελειοφοίτων του Παγκυπρίου Γυμνασίου και Διδασκαλείου. Το 1917 εκδίδεται η πρώτη επετηρίδα

και καθιερώνονται βραβεία, με πρώτα το «Σεβερειον» και το «Γώγειον» βραβείον.

Το σχολείο, επί γυμνασιαρχίας Σπυρίδωνος Δουκάκη, καταστράφηκε ολόκληρο από πυρκαγιά στις 25 Οκτωβρίου 1920. Λίγους μήνες μετά, ύστερα από γενναιόδωρη προσφορά του Ιωάννη Βεργοπούλου γίνεται η αναστήλωση του σχολείου.

Το 1927 εγκαινιάζεται με λαμπρότητα η νέα βιβλιοθήκη του σχολείου εμπλουτισμένη με πλήθος βιβλίων, πολλά από τα οποία είναι δωρεές από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Το 1935-36 ιδρύεται τμήμα θηλέων του Παγκυπρίου Γυμνασίου το οποίο στεγάστηκε στο Παρθεναγωγείο Φανερωμένης.

Το 1943 τιμάται η πεντηκονταετηρίδα του Παγκυπρίου. Αναγγέλλεται η μεγάλη δωρεά του Δ. Σεβέρη για την ανέγερση κτιρίου βιβλιοθήκης. Στις 13 Μαρτίου 1949 έγιναν με επισημότητα τα εγκαίνια της Σεβερείου Βιβλιοθήκης. Στις 27 του Γενάρη 1956 έγινε η ιστορική μάχη της Σεβερείου Βιβλιοθήκης. Συγκρούονται μαθητές με δυνάμεις ασφαλείας. Οι Άγγλοι διακόπτουν τη λειτουργία του σχολείου. Αναβιώνει το «κρυφό σχολειό». Το Σεπτέμβριο του 1956 το Παγκύπριο Γυμνάσιο επανήρχησε τη λειτουργία του. Στις 31 Δεκεμβρίου του ιδίου χρόνου πέφτει μαχόμενος ο απόφοιτος του σχολείου Μιχαήλ Γιωργάλλας.

Η ΚΡΥΠΤΗ ΤΩΝ ΦΙΛΙΚΩΝ

Πριν από έξι περίπου αιώνες, στα χρόνια της Φραγκοκρατίας, ο ηγούμενος και οι Βενεδικτινοί μοναχοί του φραγκικού

μοναστηριού, που είχε ιδρυθεί στον ιστορικό αυτό χώρο της Λευκωσίας, κατασκεύασαν τον υπόγειο καμαροσκεπή θάλαμο, στον οποίο βρισκόμαστε σήμερα για να τους χρησιμεύει, όπως λένε οι μεσαιωνολόγοι, ως στέρνα ή ως οйнаποθήκη. Προς το τέλος της Φραγκοκρατίας, ο χώρος του μοναστηριού περιήλθε στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Κύπρου, της οποίας ο Αρχιεπίσκοπος εγκαταστάθηκε αργότερα, το 1720 στο γειτονικό κτίριο, που σήμερα είναι γνωστό ως «Παλιό Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο».

Στις αρχές του δέκατου έκτου αιώνα πάνω από αυτό το υπόγειο βρισκόταν μόνο ο κήπος με την οικία του Ιεροσολυμίτη μοναχού Ιωαννίκιου. Μέσα στη δουλεία της Τουρκοκρατίας, συνέχιζε μια μυστική ζωή, επικοινωνώντας με σήραγγες, κατά τις έντονες προφορικές μαρτυρίες, από τη μια με την Αρχιεπισκοπή και αρχοντικό του Κορνέσιου κι από την άλλη με τις κρυφές εξόδους των τειχών της Πύλης Αμμοχώστου.

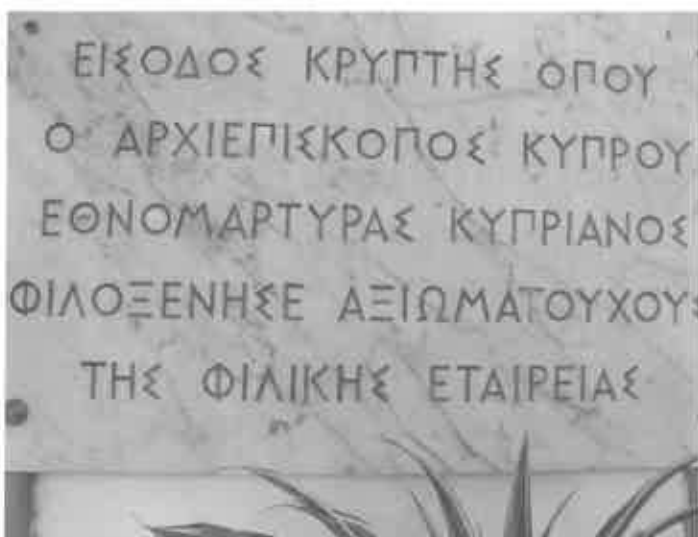
Το 1808, κάτω από την επίδραση του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, ο μοναχός Ιωαννίκιος, σύμφωνα με το Πρακτικό της 17^{ης} Ιανουαρίου στον Κώδικα της Αρχιεπισκοπής, δώρισε την οικία του για τη δημιουργία σχολείου. «εις μνημόσυνον αιώνιον και σωτηρίαν αυτού και των γονέων του».

«Πασών τεχνών και επιτηδευμάτων ευκαιότερον εις κτήσιν και τιμιώτερον ή των γραμμάτων μάθησις», αναφέρεται στην αρχή του Πρακτικού. «... Διό και ο προφήτης Δαβίδ ημίν εντέλλεται, δράξασθε παιδείας, μήποτε οργισθή Κύριος. Τούτου χάριν καγώ ο εν Ιεροσολύμους ελάχιστος Ιωαννίκιος, κατ' εμαυτόν αναλογιζόμενος οίου αγαθού η πατρίς εστέρηται, καί εξ αγάπης προς ωφέλειαν των ομογενών ορθοδόξων παιδων κινούμενος, ανεκαίνισα την εμήν οικίαν ...εις το είναι και ονομάζεσθαι ταύτην... Σχολείον κοινόν των Ελληνικών μαθημάτων...».

Έτσι άρχισε να διδάσκεται ο ελληνικός λόγος στους υπόδουλους νέους της Κύπρου πάνω από αυτό το υπόγειο, του οποίου την ύπαρξη, ασφαλώς δεν γνώριζαν. Τέσσερα χρόνια αργότερα, την πρωτοχρονιά του 1812, ο νέος Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός, διαπιστώνοντας ότι ακόμη η Κύπρος «έπασχε μέγα αυχμόν – μεγάλη στέρση – παιδείας και έλλειψιν ελληνικών μαθημάτων, τα οποία είναι το μόνον μέσον όπου στολίζουν τον ανθρώπινον νουν», ίδρυσε στον ίδιο χώρο την «Ελληνικήν Σχολήν», που επρόκειτο, το 1893, να ανελιχθεί στο Παγκύπριο Γυμνάσιο.

Είχαν ήδη αρχίσει να φυσούν οι «κρυφοί ανέμοι» του Αγώνα του Έθνους για την Ελευθερία του. Οι άνεμοι αυτοί έφερναν στην Κύπρο διαπρεπή μέλη της Φιλικής Εταιρείας και άλλους αγωνιστές για επαφές με τοπικούς παράγοντες και ιδιαίτερα με τον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό.

Σε μια τέτοια επίσκεψη, όπως αναφέρει στα «Απομνημονεύματα των κατά το 1821 εν τη νήσω Κύπρω τραγικών σκηνών» ο Γεώργιος Κηπιάδης, ο ανώτερος κλήρος και πολλοί προύχοντες του νησιού «εμυήθησαν τα της Φιλικής Εταιρείας υπό μελών αυτής επί τούτο εις Κύπρον κατελθόντων. Ους ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός φοβηθείς να ξενίση εν τη Αρχιεπισκοπή μήποτε λάβωσι περί αυτών υπονοίας, εξένισεν εν τινι δωματίω της παρακειμένης Ελληνικής Σχολής».

Από τότε το υπόγειο αυτό, γνωστό πια ως «Κρύπτη των Φιλικών» αποτελεί εθνικό μνημείο και τον ιερότερο χώρο του Παγκυπρίου Γυμνασίου.

Η ΣΕΒΕΡΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η Σεβέρειος Βιβλιοθήκη του Παγκυπρίου Γυμνασίου άρχισε τη λειτουργία της το 1812, με την έναρξη της λειτουργίας της Ελληνικής Σχολής, που το 1893 μετονομάστηκε σε Παγκύπριο Γυμνάσιο. Ο ιδρυτής της τότε Ελληνικής Σχολής, εθνομάρτυρας Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός ίδρυσε μια μικρή βιβλιοθήκη, που περιλάμβανε θεολογικά βιβλία, εκδόσεις Αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων και αριθμό χειρογράφων. Από τότε η βιβλιοθήκη εμπλουτιζόταν με αξιόλογα βιβλία, κυρίως με δωρεές.

Επί γυμνασιαρχίας του Μιχαήλ Βολονάκη (1896-1911) η βιβλιοθήκη εμπλουτίστηκε με όλη τη σειρά των βιβλίων της «Μαρασλείου Βιβλιοθήκης», που δώρισε, ύστερα από έκκληση του γυμνασιάρχη, ο Γρηγόριος Μαρασλής. Το πολύτιμο αυτό υλικό της πρώτης βιβλιοθήκης καταστράφηκε

την 25^η Οκτωβρίου 1920, από την πυρκαγιά, που κατέκαυσε όλο το κτίριο του Παγκυπρίου Γυμνασίου.

Το 1927 ιδρύθηκε νέα βιβλιοθήκη από το γυμνασιάρχη Ιωάννη Ιωαννίδη (1926-1930) και εμπλουτίστηκε με συνδρομές των μαθητών και δωρεές των πολιτών, που αγάπησαν το σχολείο και πόθησαν να το καμαρώσουν σαν ένα τέλειο οργανισμό, πού να εκπληρώνει πέρα για πέρα την αποστολή του.

Παράλληλα με τη βιβλιοθήκη Αρρένων, απέκτησε βιβλιοθήκη και το Παρθενοναγώγειο Φανερωμένης. Ο εμπλουτισμός των βιβλιοθηκών γινόταν κάθε χρόνο με αλματώδη πρόοδο όμως μετά το 1936, όταν ανέλαβε διευθυντής του Παγκυπρίου Γυμνασίου, ο επιφανέστερος από τους γυμνασιάρχες του, ο Κωνσταντίνος Σπυριδάκης (1936 – 1959), που φιλοδοξούσε να κάνει τη βιβλιοθήκη το εκπαιδευτικό μέσο μόρφωσης της μαθητιάσας νεολαίας. Από τότε τα τμήματα της Βιβλιοθήκης οργανώθηκαν μεθοδικότερα και ο εμπλουτισμός τους γινόταν πιο συστηματικά. Για το σκοπό αυτό αξιοποιήθηκαν πόροι και δωρεές. Παραδείγματος χάριν το 1944-45 ο ιερολογίτατος Παρθένιος Κυρμίτσης, πρόσφερε την ιδιωτική του βιβλιοθήκη, 600 δεμένους τόμους, θεολογικών και άλλων βιβλίων και ανακηρύχθηκε μέγας ευεργέτης της Βιβλιοθήκης, ενώ ο Χριστάκης Γεωργιάδης δώρησε 161 τόμους και ανακηρύχθηκε δωρητής. Εκτός από τις δωρεές υπήρχαν και οι ετήσιες συνδρομές, όπως αυτές του Δημοσθένη Σεβέρη προς εμπλουτισμό του ιστορικού τμήματος. Τακτικός πόρος ήταν τα πέντε σελίνια, που κατέβαλλε κάθε μαθητής, με την εγγραφή του στο σχολείο, καθώς και τα χρήματα από την πώληση των σχολικών βιβλίων.

Το 1943, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης πενήντα χρόνων από την αναγνώριση της Ελληνικής Σχολής από την Ελληνική Κυβέρνηση ως πλήρους γυμνασίου και τη μετονομασία της σε Παγκύπριο Γυμνάσιο, ο Γυμνασιάρχης Κωνσταντίνος Σπυριδάκης, προκήρυξε έρανο μεταξύ των αποφοίτων και των εκτιμητών του σχολείου για πλήρωση επείγουσών αναγκών και προτάθηκε στον απόφοιτο του σχολείου Δημοσθένη Σεβέρη, να λάβει μέρος στη συσταθείσα Επιτροπή για την οργάνωση της Πεντηκονταετηρίδας.

Ο ίδιος ο Σεβέρης δέχθηκε να συμμετάσχει πρόθυμα και εξαγγείλε δωρεά εκ £1500, για την ίδρυση αίθουσας βιβλιοθήκης, όπου θα στεγαζόταν η υπάρχουσα Βιβλιοθήκη του σχολείου και το τότε «Σεβέρειον ιστορικών τμήμα».

Σταθμό στην κτιριακή εξέλιξη της βιβλιοθήκης του Παγκυπρίου Γυμνασίου αποτελεί η δωρεά των £3000 από το μεγάλο ευεργέτη του σχολείου Δημοσθένη Σεβέρη, με την ευκαιρία της πεντηκονταετηρίδας, το 1943, με στόχο την ίδρυση ιδιαίτερου κτιρίου βιβλιοθήκης. Το ποσό αυτό αυξήθηκε σύντομα στις £5000 από τον ίδιο δωρητή.

Το Σεπτέμβριο του 1947, με σχέδιο του αρχιτεκτονικού γραφείου Αδελφών Μ. Μιχαηλίδη, η νότια πτέρυγα του οικοδομικού συγκροτήματος του Παγκυπρίου Γυμνασίου, προοριζόταν να στεγάσει τη Σεβέριο Βιβλιοθήκη. Τότε η Σεβέριος Βιβλιοθήκη, αποτελούσε το σύγχρονο του είδους του στη Μέση Ανατολή. Το κτιριακό συγκρότημα της βιβλιοθήκης περιλάμβανε μεγάλο αναγνωστήριο, χωρητικότητας 100 ατόμων, ιδιαίτερη αίθουσα, που προοριζόταν για χρήση από τους καθηγητές, γραφεία, αποθήκες και μουσείο.

Τα εγκαίνια της Σεβέριο Βιβλιοθήκης, τελέστηκαν με μεγάλη επισημότητα, την 13^η Μαρτίου 1949. Σήμερα η βιβλιοθήκη περιλαμβάνει περισσότερους από 70000 τόμους βιβλίων, κυρίως φιλολογικού και ιστορικού περιεχομένου, ανεκτίμητης αξίας. Υπάρχουν ακόμη σειρές τόμων ελληνικών και ξένων περιοδικών, πολλά από τα οποία δεν εκδίδονται πλέον και αποτελούν σπάνιο και πολύτιμο απόκτημα για τη Σεβέριο.

Με την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ, το 1955, η βιβλιοθήκη δε λειτούργησε για τους μαθητές, αφού είχε διακοπεί και η λειτουργία του σχολείου. Η παρουσία της μαθητώσας νεολαίας του Παγκυπρίου Γυμνασίου, στον τιτάνιο αγώνα του λαού, ήταν δυναμική και πολύπλευρη. Στο σχολικό χώρο, στις τάξεις, στις κοινές συγκεντρώσεις, στις θεατρικές παραστάσεις και στις εθνικές γιορτές, το πνεύμα ανδρώνεται και γιγαντώνεται το φρόνημα. Κι όταν σήμανε η ώρα, η θεωρία πράξη στο πεδίο της τιμής του καθήκοντος. Οι μαθητές του Παγκυπρίου Γυμνασίου, όπως και όλοι τότε οι μαθητές της Κύπρου, δίνουν αυθόρμητα το παρόν τους. Στο άνθος της ηλικίας τους, τότε, που ζούσαν πιο πολύ στο όνειρο της ζωής τους, ανταποκρίνονται στο κάλεσμα της πατρίδας.

«Οχλαγωγίες», χαρακτηρίζει ο δυνάστης, τις γεμάτες εθνικό παλμό μαθητικές διαδηλώσεις. Και εκείνα τα παιδιά, οι «τρομοκράτες», πυροβολούνται στη μέση του δρόμου, συλλαμβάνονται, κλείνονται στα κρατητήρια, επικηρύσσονται, βγαίνουν αντάρτες στα βουνά, οδηγούνται στην αγχόνη, πέφτουν μαχόμενοι.

Αποκορύφωμα της όλης δραστηριότητας του Παγκυπρίου Γυμνασίου υπήρξε η δυναμική αναμέτρηση με τους Άγγλους και Τούρκους επικουρικούς, στη Σεβέριο Βιβλιοθήκη, στις 27 Ιανουαρίου 1956, με τη συμμετοχή και μαθητών άλλων σχολείων της Λευκωσίας.

Τον Δεκέμβριο του 1955, προηγήθηκε παρόμοια σύγκρουση, που όμως απέτυχε, επειδή δεν ήταν καλά οργανωμένη. Ίσως η εμπειρία που αποκτήθηκε, βοηθούσε στο να κερδηθεί η δεύτερη και σημαντικότερη νίκη.

Οι μαθητές είχαν μεταφέρει από την προηγούμενη μέρα στη στέγη της Βιβλιοθήκης πέτρες, ξύλα από ράφια που έσπασαν, μπουκαλίες, κεραμίδια κ.ά. Όλα αυτά ήταν εύκολο να τα

προμηθευτούν από την αυλή του σχολείου, όπου γίνονταν τότε οικοδομικές εργασίες.

Τον Ιανουάριο του 1956 οι μαθητές στήνουν οδοφράγματα και οχυρώνονται στη στέγη της Σεβέριο Βιβλιοθήκης. Με την άφιξη Άγγλων στρατιωτών και Τούρκων επικουρικών η μάχη αρχίζει. Πέτρες, μπουκαλίες, κεραμίδια, δακρυγόνα, ρόπαλα σε δράση. Η αντίδραση της αποικιοκρατικής κυβέρνησης ενάντια στις πολύπλευρες δραστηριότητες του σχολείου ήταν άμεση και μάλιστα την επομένη μέρα εκδόθηκε διάταγμα για τη διαγραφή του Παγκυπρίου Γυμνασίου «εκ του Μητρώου των Σχολών Μέσης Παιδείας».

Μαθητές του Παγκυπρίου Γυμνασίου στην οροφή της Σεβέριο Βιβλιοθήκης

Αδημοσίευτη φωτογραφία ληφθείσα από μαθητή του Γυμνασίου κατά την εξέλιξη των γεγονότων της 17^{ης} Ιανουαρίου 1956, γνωστών ως «Μάχης της Σεβέριο».

Το 1963-64 η Σεβέριο λειτούργησε ελλιπέστατα. Εξ αιτίας της έκρυθμης κατάστασης ατόνησαν οι απογευματινές δραστηριότητες. Τα επόμενα χρόνια, με την εξομάλυνση της κατάστασης, η προσέλευση των αναγνωστών ήταν πολύ ικανοποιητική. Το 1967-68 σημειώνεται ως πολύ ικανοποιητική και την επόμενη ως άριστη.

Από το 1967 στη Σεβέριο άρχισε η ταξινόμηση των βιβλίων με βάση το δεκαδικό ταξινόμικό σύστημα DEWEY. Το 1989 η οικογένεια Σεβέρη πρόσφερε το ποσό των £35000 για τον εκσυγχρονισμό και επέκταση της βιβλιοθήκης. Σε αυτό το ποσό πρόσθεσε και η Εφορεία £15000, χρήματα τα οποία χρησιμοποίησαν για τη κτιριακή βελτίωση της βιβλιοθήκης και για την τοποθέτηση κεντρικής θέρμανσης σ' αυτή.

Την ευθύνη για τη Βιβλιοθήκη είχε πάντοτε ο Διευθυντής του Παγκυπρίου Γυμνασίου. Αρμόδια επιτροπή, που την αποτελούσαν ο Διευθυντής, ένας Βοηθός Διευθυντής, ένας εκπρόσωπος του Καθηγητικού Συλλόγου, ένα μέλος της Εφορείας και ο Βιβλιοθηκάριος, έπαιρνε αποφάσεις για τη λειτουργία της Βιβλιοθήκης. Από το 1985 η βιβλιοθήκη περιήλθε στην εξουσιοδότηση της Εφορείας, που διόρισε και τους βιβλιοθηκαρίους.

Σήμερα η Σεβέριο Βιβλιοθήκη λειτουργεί, με τέσσερις επιμελήτριες, που εργοδοτούνται από το Υπουργείο Παιδείας. Εξυπηρετεί όχι μόνο τους μαθητές και καθηγητές του Παγκυπρίου Γυμνασίου, αλλά και τους φοιτητές, καθώς και όλο τον εκπαιδευτικό κόσμο της Κύπρου και πολλούς άλλους.

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Στο ιστορικό κέντρο της Λευκωσίας, δίπλα απο το Παγκύπριο Γυμνάσιο στις οδούς Αγίου Ιωάννου και Θησέως, σ' ένα συναρπαστικό χώρο δώδεκα αιθουσών, στεγάζονται τα Μουσεία του Παγκυπρίου Γυμνασίου.

Με τη συλλογική προσπάθεια του Παγκυπρίου Γυμνασίου και της Εφορείας Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Λευκωσίας εξασφαλίστηκε στον πιο πάνω χώρο η κατάλληλη στέγη για τα μουσειακά εκθέματα του Σχολείου. Το εγχείρημα της μεταστέγασης των μουσειακών συλλογών του Παγκυπρίου Γυμνασίου στήριξε επίσης το ίδρυμα Αναστάσιος Γ. Λεβέντης, μέσω γενναιόδωρης χορηγίας.

Εκτός από το Μουσείο της Ιστορίας του Σχολείου, τα Μουσεία Παγκυπρίου Γυμνασίου συγκροτούνται από την αρχαιολογική και τη νομισματική συλλογή, τις συλλογές παλαιών χαρτών και παλαιών όπλων, που κυρίως έχουν κυπριολογικό χαρακτήρα. Περιλαμβάνονται επίσης, η Πινακοθήκη, με έργα μεγάλων ζωγράφων, που διετέλεσαν καθηγητές και μαθητές του σχολείου και τη Συλλογή Φυσικής Ιστορίας. Ένα δείγμα γοτθικής γλυπτικής μοναδικό στην Κύπρο, που εντυπωσιάζει με το μέγεθος, την εκτέλεση και την τεχνοτροπία του, συμπληρώνει τις συλλογές.

Τα Μουσεία του Παγκυπρίου Γυμνασίου στόχο έχουν να διαφυλάσσουν, να συντηρούν και να προβάλλουν τις πιο πάνω συλλογές, παρέχοντας τη δυνατότητα για έρευνα και

μελέτη της ιστορίας του Παγκυπρίου Γυμνασίου και γενικότερα της ιστορίας της εκπαίδευσης στην Κύπρο.

Τα Μουσεία του Παγκυπρίου Γυμνασίου είναι ανοικτά σε επισκέπτες με πολύπλευρα ενδιαφέροντα, όλων των ηλικιών

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ

Το Αρχείο του Παγκυπρίου Γυμνασίου άρχισε να συγκροτείται από το 1989 και εγκαινιάσθηκε το 1993. Με πολλούς κόπους συγκεντρώθηκε το υλικό του Αρχείου.

Λόγω ελλείψεως στεγαστικού χώρου, το υλικό του Αρχείου παρέμεινε για χρόνια αποθηκευμένο σε διάφορους χώρους, με αποτέλεσμα πολύτιμα έγγραφα να καταστραφούν. Όσα δεν υπέστησαν μεγάλες φθορές, συγκεντρώθηκαν και φυλάσσονται στην ειδική αίθουσα του Αρχείου.

Έγγραφα, βιβλία που διασώθηκαν από την καταστροφική πυρκαϊά του 1920, φωτογραφικό υλικό, διδακτικά εγχειρίδια, μια συλλογή δίσκων κλασικής μουσικής, ατομικά δελτία του διδακτικού προσωπικού και των μαθητών, αλληλογραφία Σχολείου και Σχολικής Εφορείας, Σχολείου και Υπουργείου Παιδείας, είναι μερικά από τα πολλά και μεγάλης αξίας στοιχεία του Αρχείου, τα οποία είναι προσίτα στον ενδιαφερόμενο με σχετική ευκολία.

Για όποιον ενδιαφέρεται να γνωρίσει το αρχαιότερο Σχολείο Μέσης Παιδείας της Κύπρου και το παλαιότερο από όλα τα εκπαιδευτήριά της, το Αρχείο θα μπορούσε να του προσφέρει Μαθητολόγια, Μητρώα, Κανονισμούς Λειτουργίας, όλα τα τεύχη της Μαθητικής Εστίας και της Επετηρίδας του Σχολείου

καθώς και τις εκδόσεις, που έγιναν κατά καιρούς, από το Παγκύπριο Γυμνάσιο και ειδικότερα με την ευκαιρία του εορτασμού της εκατονταετηρίδας του, το 1993. Πολύ σημαντικά είναι επίσης τα στοιχεία για τα Βραβεία, 72 προς το παρόν, τα Κληροδοτήματα και για την προσφορά γενικά των φίλων και εκτιμητών του Σχολείου, που γενναιόδωρα ενίσχυσαν και ενισχύουν το έργο του.

Πολύτιμα για το μελετητή μπορούν να θεωρηθούν βιβλία και έγγραφα για την περίοδο 1955 – 59, όταν το Σχολείο πρωτοστατούσε στον αγώνα για την ελευθερία της πατρίδας μας.

Το μεγαλύτερο μέρος του υλικού έχει καταγραφεί, δεν έχει όμως ακόμα ολοκληρωθεί η ταξινόμησή του. Ο δανεισμός του είναι σχετικά δύσκολος προς το παρόν, αφού σχεδόν καθημερινά καταλήγει υλικό στο Αρχείο και αρχειοθετείται, όπως φάκελοι αλληλογραφίας, οπτικοακουστικό υλικό (οπτικοί δίσκοι, ηχοταινίες, οπτικοταινίες), κάρτες καθηγητών και μαθητών, έγγραφα, βιβλία και δημοσιεύματα για το σχολείο.

Αρκετά παλιά βιβλία χρειάζονται συντήρηση και ίσως θα πρέπει να προχωρήσει η δημοσίευση και άλλου αρχειακού υλικού, με την έγκριση και την ευθύνη της Διεύθυνσης του σχολείου και εφ' όσον εξασφαλισθεί επιχορήγηση από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού ή από άλλες πηγές (Ίδρυμα Λεβέντη). Προγραμματίζεται η δημοσίευση των έργων τέχνης των μαθητών του αείμνηστου ζωγράφου, καθηγητή του σχολείου, Α. Διαμαντή, τα οποία εκτέθηκαν το 1950 στο Ζάππειον Μέγαρον Αθηνών.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Ιδρύθηκε και λειτουργεί από το 1917 με σκοπό την έμπρακτη έκφραση της ευγνωμοσύνης των διατελεσάντων μαθητών προς την τροφή Σχολή τους, με σημαντικό έργο, διαρκή υποστήριξη και προσφορά στη καλή λειτουργία και μεταλαμπάδευση του πνεύματος του Παγκυπρίου Γυμνασίου από γενιά σε γενιά.

Η «έκκλησις» της 2^{ας} Μαρτίου 1916 του τότε Γυμνασιάρχη Μ. Μηχαηλίδη και της Οργανωτικής Επιτροπείας, διατυπώνει με γλαφυρή γλώσσα και σαφή τρόπο τον σκοπό της σύστασης του Συλλόγου.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Προς τους εν Κύπρω και έξω αυτής Τελειοφοίτους του Παγκυπρίου Γυμνασίου και Διδασκαλείου.

Εάν είναι αληθές, ως είπεν ο μέγιστος των ηγεμόνων του κόσμου Μ. Αλέξανδρος, ότι εις μεν τον πατέρα του εχρεώσται το ζην, εις δε τον διδάσκαλόν του Αριστοτέλην το ευ ζην, είναι εξ ίσου αναμφισβήτητον ότι εις την εκθρέψασαν και διαπαιδαγωγήσασαν ημάς Μητέρα και Τροφόν Σχολήν, ήτις συσφίγγει εν ταις αγκάλαις τας κατά καιρούς γεγεάς των διδασκάλων, οφείλομεν απεριόριστον σεβασμόν και ευγνωμοσύνης.

Είναι τω όντι παιδαγωγικόν αξίωμα, ότι η πνευματική και ηθική του ανθρώπου τελείωσις κορυφούται και αποκρυσταλλούται εν τοις ανωτέροις εκπαιδευτηρίοις της εγκυκλίου μορφώσεως δύναται τις να γίνη έξοχος ιατρός, δεινός δικηγόρος και εν γένει λαμπρός επιστήμων, αλλ' εις την ανθρωπιστικήν μόρφωσιν της Σχολής, εν η εγαλουχήθη κατά τα έτη της ευπλάστου νεότητος. Το Παγκύπριον Γυμνάσιον και Διδασκαλείον δύναται να είναι

δικαίως υπερήφανον ότι εξεπλήρωσεν και εκπληροί επιτυχώς την αποστολήν του, ως φυτώριον αξιολόγων εν πνεύματι και ήθει τροφίμων. Νυν επέστη ο καιρός όπως οι από της ιδρύσεως του Γυμνασίου και Διδασκαλείου εν αυτώ τελειοποιήσαντες αποδώσουσι τη Μητρί τα τροφεία δι' έργων ανταξίων ευγνωμόνων και φιλοστόργων τέκνων.

Εν της ενώσει η δύναμις. Ερρίφθη δηλαδή η ιδέα όπως άπαντες οι τελειόφοιτοι του Παγκυπρίου Γυμνασίου και Διδασκαλείου, οι κατά πολλές εκατοντάδας αριθμούμενοι, συμπτυχθώσι εις Σύλλογον τελειοφούτων του Παγκυπρίου.

*Η ιδέα αύτη πραγματοποιουμένη, ως ελπίζομεν, θα είναι έν των φαινοτέρων σημείων εν τη σταδιοδρομία της μετά δύο έτη την 25ετηρίδα από της επισήμου αναγνωρίσεως της εορταζούσης Σχολής. Ο σύλλογος των Τελειοφούτων θα συνεννώνη πνευματικώς τους απανταχού γης διεσπαρμένους τελειοφούτους και θα υπομινήσκη αυτούς τα χρυσά έτη του παλαιού μαθητικού των βίου, θα εκδίδη κατ' έτος επετηρίδα εν ή θα παρελαύνη εκάστοτε πάσα ξ εκπαιδευτική ζωή του Παγκυπρίου και η κοινωνική και επιστημονική πρόοδος των μελών του Συλλόγου, θα έχη ως κύριον μέλημα την κατά πάντα τρόπον βελτίωσιν της Σχολής, την ανακούφισιν και υλικήν ενθάρρυνσιν ικανών αλλ' απόρων μαθητών, την ίδρυσιν διαγωνισμών και υποτροφιών, τον πλουτισμόν της Βιβλιοθήκης, των επιστημονικών συλλογών του Γυμνασίου και εν γένει θα προσπαθήση ν' αποδώση κατά το δυνατόν να θρέπτρα εις την γλυκείαν Μητέρα, την *Almam matrem*.*

Πιστεύομεν ότι πάντες οι τελειόφοιτοι θα φανώσι πρόθυμοι να συνεργασθώσι μετά των παλαιών και νέων εν πνεύματι αδελφών υπέρ της κοινής μητρός και τροφού. Κολακευόμεθα να φρονώμεν ότι η παρούσα έκκλησις θα δώση απλώς αφορμήν όπως ο υποκάρδιος πόθος εκάστου τελειοφούτου του Παγκυπρίου εκδηλωθή δι' έργων ανταξίων εαυτού και της εκθρεψάσης αυτόν Σχολής.

Κανονισμός του Συλλόγου, πρόγραμμα εργασίας και τα συμπαραμαρτούντα παντί Σωματείω θα σταλώσιν εν καιρώ προς τους εκ των τελειοφούτων δηλούντας δι' επιστολής των προς την Διεύθυνσιν του Γυμνασίου ότι ασπάζονται κατ' αρχήν την δια του παρόντος υποβαλλομένην αυτούς γνώμην.

Εν τω Παγκυπρίω Γυμνασίω
2 Μαρτίου 1916

Ο Γυμνασιάρχης
Μ.Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Η διοργανωτική Επιτροπεία
Ι. ΠΑΠΑΠΟΡΦΥΡΙΟΥ Ι.Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΣΟΛ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΛ. ΣΑΚΑΔΑΣ

Την πρόθυμη ανταπόκριση στην ως άνω έκκληση ακολούθησε η ίδρυση του Συλλόγου και η σχεδόν εκατονταετής πορεία έργου και προσφοράς χιλιάδων αποφοίτων.

**Αμβρόσιος Φιρμίνος Διδότος,
“Ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός και το Σχολείο του” (1816)**

Ο φιλέλληνας Ambroise Firmin Didot (1790-1876), γόνος της μεγάλης γαλλικής οικογένειας των τυπογράφων-εκδοτών Didot, ήταν μαθητής και στενός φίλος του Αδαμάντιου Κοραή. Τον Μάρτιο του 1816, με προτροπή του δασκάλου του, πραγματοποιεί ταξίδι στην Ελλάδα, “έχοντας φλογερή επιθυμία” —όπως γράφει— “να επισκεφθώ τη χώρα αυτή που την κατοικούν ακόμη οι απόγονοι ενός λαού του οποίου οι πράξεις και τα

συγγράμματά μου είχαν γίνει πολύ γνωστά από την πολύ μικρή ηλικία”. Το ταξίδι του περιλάμβανε και την Κύπρο, όπου παρέμεινε από το τελευταίο δεκαήμερο του Νοεμβρίου 1816 έως τις 21-22 Ιανουαρίου 1817.

Για την πολύτιμή βοήθειά του προς την αγωνιζόμενη Ελλάδα (που περιλάμβανε δωρεά τυπογραφικού πιεστηρίου που λειτούργησε στο Μεσολόγγι, εράνους οικονομικής στήριξης, κυκλοφορία έκκλησης για συμπαραστάση προς την Ελλάδα από τους λαούς της Ευρώπης, αλλά και σημαντικότερο πρόγραμμα εκδόσεων έργων αρχαίας ελληνικής γραμματείας) το ελεύθερο Ελληνικό κράτος έδωσε το όνομα του “Διδότου” σε κεντρική οδό της Αθήνας.

Δέκα χρόνια αργότερα ο Didot δημοσίεψε στο Παρίσι, ανωνύμως, περιγραφή του ταξιδιού του (Notes d'un voyage fait dans le Levant en 1816 et 1817), από όπου και το απόσπασμα που ακολουθεί, για το “Σχολείο του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού” —πρόδρομο του σημερινού “Παγκυπρίου Γυμνασίου”.

Ο αρχιεπίσκοπος ήξερε αρκετά καλά τα αρχαία ελληνικά και κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στη Λευκωσία τον επισκέφθηκα μερικές φορές. Η εξουσία του είναι παρόμοια με εκείνη του Τούρκου κυβερνήτη ο οποίος, αφού κατάφερε τώρα τελευταία, με διάφορες μηχανορραφίες, να ξαναδιοριστεί κυβερνήτης της Κύπρου, εξανάγκασε τώρα το λαό να του πληρώσει τα έξοδα του ταξιδιού του στην Κωνσταντινούπολη, όπου πήγε για να εξασφαλίσει αυτό το διορισμό που ήταν, κατ' ουσία, χαριστικός.

Το αρχιεπισκοπικό μέγαρο είναι για τους Έλληνες ένα είδος ειρηνοδικείου, και κάθε φορά που πήγαινα να δω τον αρχιεπίσκοπο, ήταν πάντα απασχολημένος σε δίκες. Όταν οι αντίδικοι δεν συμφωνήσουν με την απόφαση που εκδίδει, έχουν το δικαίωμα να καταφύγουν στον Τούρκο κυβερνήτη. Με το φόβο, όμως, του αφορισμού, ο αρχιεπίσκοπος κατορθώνει να κάνει σεβαστές τις αποφάσεις του, γιατί ο αφορισμός αποτελεί πάντα πολύ ισχυρό όπλο για τους Έλληνες.

Μια μέρα με πήγε να ιδώ το όμορφο μεγάλο σχολείο που φρόντισε να χτιστεί. Του εξέφρασα την ικανοποίησή μου και πρόσθεσα: “Είναι όμως σώμα χωρίς ψυχή, αφού ούτε βιβλία ούτε δασκάλους έχει”. Κι εκείνος μου απάντησε πως βιβλία και δασκάλους περιμένει από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

**Η ΑΛΛΗ ΚΥΠΡΟΣ,
MARTYRIΕΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΩΝ**
www.allikypros.wordpress.com

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

1. Λεωνίδας Παπαπαύλου	1912
2. Δημήτριος Παπαδημητρίου	Βαλκανικούς Πολέμους
3. Ανάργυρος Σταματάς	Βαλκανικούς Πολέμους

ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ

1. Μιχαήλ Σπιβαρός	1912-1913	21. Παντελής Χατζημάρκος	20.07.1974
2. Κωνσταντίνος Μιχαηλίδης	1913	22. Κωνσταντίνος Μίσιγγας	20.07.1974
3. Ιωάννης Μαρσέλλος	1922	23. Ιωάννης Μαύρος	20.07.1974
4. Ροδίων Γεωργιάδης	1944	24. Σταύρος Σταυράκης	22.07.1974
5. Ανδρέας Ζάκος	09.08.1956	25. Χρίστος Φιλίππου	22.07.1974
6. Ιωνάς Νικολάου	31.08.1956	26. Μάριος Ιωαννίδης	23.07.1974
7. Μιχαήλ Γεωργιάλλας	31.12.1956	27. Ευθύμιος Χατζηπέτρου	24.07.1974
8. Χρύσανθος Μυλωνάς	08.10.1957	28. Ζένιος Μιχαήλ	14.08.1974
9. Χριστόδουλος Εγγλέζος	01.04.1958	29. Κωνσταντίνος Πηλείδης	15.08.1974
10. Νικόλαος Ιωάννου	17.07.1958	30. Σωτήριος Κωνσταντίνου	04.08.1974
11. Παναγιώτης Οδυσσεύς	29.12.1963	31. Δημήτριος Σταύρου	16.08.1974
12. Δημήτριος Χάματσος	06.02.1964	32. Ζήνων Ζήνωνος	22.07.1974
13. Κωνσταντίνος Παντελίδης	11.05.1964	33. Γεώργιος Δημητρίου	Αγνοούμενος από 14/8/1974
14. Λεύκος Αναστασιάδης	05.08.1964	34. Τάκης Χατζηνικολάου	Αγνοούμενος από 19/9/1974
15. Παύλος Μιχαηλίδης	07.08.1964	35. Γεώργιος Χατζηγεωργίου	Αγνοούμενος από 19/8/1974
16. Μιχαήλ Κουσουλίδης	07.08.1964	36. Δημήτρης Θεοδοσίου	Αγνοούμενος από το 1974
17. Αντής Φιλήτας	08.08.1964	37. Χριστόδουλος Κασουτζάνης	Αγνοούμενος από 11/9/1974
18. Χριστόδουλος Αργυρού	09.08.1964	(από Γαλούσα)	Καθηγητής Αγγλικών 1951-1953
19. Σάββας Μιχαηλίδης	11.08.1964		
20. Χρίστος Φώτη	20.07.1974		

Θα επιχειρήσω να σας παρουσιάσω επιγραμματικά το πολιτισμικό υπόβαθρο που εμπνέει και στηρίζει την πρωτοβουλία μας, καθώς και να σας πληροφορήσω εν συντομία για δύο πρώτα μεγάλα βήματα που προσπαθεί να κάνει η Διεθνής Αρκαδική Εταιρεία για να συνεισφέρει σε μια καλύτερη αξιοποίηση, προς όφελος όλων, του τεράστιου πλούτου που, ανά τους αιώνες και ανά τον κόσμο, συνδέεται με το όνομα Αρκαδία.

Τι είναι άραγε αυτός ο πλούτος, αυτό το κοινό κτήμα που αποκαλούμε αρκαδικό κεκτημένο; Είναι, στην ουσία, ένα μακροχρόνιο δημιούργημα γύρω από μια πολυσύνθετη εικόνα.

Στο πνεύμα των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων, η Αρκαδία ήταν η γη των απαρχών, των προγόνων και των οικιστών, γη ορεινή και από τη θάλασσα μακρινή, γη με ανθρώπους ευσεβείς και ταπεινούς πλάι στους θεούς της άγριας φύσης, με ανθρώπους φιλόξενους, ποιμένες, λάτρες της μουσικής και της απλής ζωής, μακάριους και κοντινούς στην εποχή του Κρόνου. Η γη όπου η φωνή των χρησμών είχε υποδείξει τους πιο ευδαίμονες και ταπεινούς ανθρώπους.

Στους χρόνους του Βιργίλιου, η Αρκαδία γίνεται ένα με τους μακρινούς απόηχους του μύθου της Χρυσής Εποχής· στο έργο των Λατίνων ελεγειακών, διεκδικεί την ιδέα του έρωτα σαν το αληθινό νόημα της ζωής· στις αρχές του χριστιανισμού, γονιμοποιεί με παγανιστική γοητεία τις πρώτες λογοτεχνικές προσπάθειες της νέας εποχής.

Καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η Αρκαδία περνά μισοκρυμμένη στη σκιά του βιβλικού Παραδείσου και μεταλαμπαδεύει την ουσία της καθώς και τα βουκολικά χαρακτηριστικά της στο μοτίβο του τερπνού τόπου, του *locus amoenus*.

Στα πρώτα βήματα της Αναγέννησης, ενισχύει σθεναρά την εκ νέου ανακάλυψη της Ελλάδας· με την άφιξη στην Αμερική των πρώτων Ευρωπαίων κατακτητών, αφήνει τον ισχυρό της αντίκτυπο στην αντίληψη για τον Νέο Κόσμο.

Με αφετηρία την Ιταλία του 16ου αιώνα, η Αρκαδία κατακτά τις λογοτεχνίες της Ισπανίας, της Γαλλίας και της Αγγλίας· με βάση αυτόν τον θρίαμβο, εμπνέει τη γένεση της τοπιογραφίας, τη γένεση της όπερας, προσφέρει εικόνες στη μυστικιστική έκφραση, ανοίγει στη Νεοελληνική γλώσσα το δρόμο προς την αναγεννησιακή παράδοση και δίνει πνοή στα πρώτα έργα της γερμανικής, ολλανδικής και πολωνικής λογοτεχνίας.

Ενώ δοξάζει το ανθρώπινο σώμα στα πρώτα ζωγραφικά έργα με θέμα το γυμνό, η Αρκαδία χρησιμεύει ως αλληγορία ή μάσκα στον περίπλοκο κόσμο του παλατιού και προσφέρει καταφύγιο ενάντια στον αυξανόμενο θρησκευτικό φανατισμό. Στις φωνές των πιο ευαίσθητων ποιητών, τραγουδά σαν άλλοτε τον πόνο για τον χαμό αγαπημένων προσώπων· στα χέρια φιλοσόφων, ζωγράφων και αλχημιστών, μετατρέπεται σε ένα σκοτεινό και απόκρυφο σύμβολο: ET IN ARCADIA EGO.

Αργότερα, σε έναν κόσμο κουρασμένο από την υπερβολή του Μπαρόκ, η Αρκαδία διεκδικεί ξανά την αρμονία του κλασικισμού· σε μια εποχή διαφωτιστών που αναζητά τον επαναπροσδιορισμό της κοινωνίας, η Αρκαδία υπενθυμίζει και πάλι την πηγαία καλοσύνη του ανθρώπου.

Η Αρκαδία προβάλλεται στα παρθένα νησιά της Πολυνησίας με την άφιξη των πρώτων Ευρωπαίων· στοχάζεται με τους ρομαντικούς γύρω από τη φύση, την ευτυχία, την ομορφιά και τον θάνατο· και ξεκινά με τους πρώτους ταξιδιώτες εκείνης της ταραχώδους και ονειροπόλας εποχής μια κρίσιμη διαδικασία νέου εξελληνισμού της Ελλάδας.

Με την ανάπτυξη της βιομηχανίας, καταγγέλλει την αγριότητα του καπιταλισμού και αναθεωρεί την ιδέα της προόδου· στους

παρθένους τόπους των νέων ηπείρων, εμπνέει την ίδρυση αποικιών και πόλεων και θρηνεί για έναν απειλούμενο αγροτικό κόσμο· ενάντια στη σεμνοτυφία και την ψεύτικη ηθική, υπερασπίζεται τον ελεύθερο έρωτα· ενάντια στις ακρότητες της ασυνειδησίας και της φιλοδοξίας, συμφιλώνει τον άνθρωπο με τη φύση· ενάντια στον πόλεμο και την αυθαιρεσία, εξεγείρεται ακατάπαυτα προασπίζοντας ενστικτωδώς την ειρήνη.

Και εδώ, στην Κύπρο των αρχών του 20ου αιώνα, ο Δημήτριος Λιμπέρτης δημιουργεί με γνήσια γνωρίσματα της αρκαδικής παράδοσης το πρώτο αγροτικό και ειδυλλιακό άσμα για τη γη της Κύπρου σε κυπριακή διάλεκτο. Πολλοί από τους στίχους τού εκτενούς του έργου θυμίζουν, με πηγαίο τρόπο, τον αγροτικό αέρα των αρχαίων ποιμένων του Θεόκριτου· άλλοι πάλι έχουν τον διδακτικό και ηθογραφικό χαρακτήρα του Ησίοδου· και ορισμένοι, αναπόφευκτα, είναι η αντανάκλαση της αγωνιώδους επιθυμίας του λαού του να διατηρήσει την ελληνική και χριστιανική ταυτότητα. Τα *Τζιυπριώτικα Τραούδκια* του Λιμπέρτη εξέφρασαν τόσο σωστά το αίσθημα του λαού που προσωπογραφούσε, που πολλοί από τους στίχους του θεωρούνται σήμερα "ανώνυμα" δημοτικά τραγούδια.

Η Αρκαδία λοιπόν, πέρα από μια ιστορική και σύγχρονη περιοχή, είναι επίσης -και για πολλούς, πρωτίστως- ένα συνειρμικό όνομα που επικράτησε στον πολιτισμό μας σαν αναπόληση της ειρήνης, της αθωότητας, της αρμονίας, της φύσης, της χαράς της ζωής, της ελευθερίας στον έρωτα, της ευαισθησίας, της απλότητας, του μέτρου και της επιστροφής στην ουσία. Είναι, εν τέλει, το όραμα μιας απλής και εφικτής ευδαιμονίας, το αμυδρό και υποβλητικό πορτραίτο ενός τόπου απ' όπου ο άνθρωπος δεν νιώθει ξεριζωμένος.

Αυτή η εικόνα είναι η οικουμενική εικόνα της Αρκαδίας, και επέζησε στον χρόνο επειδή είναι ακριβώς μια εικόνα: δεν είναι πιστεύω, ούτε δόγμα, ούτε ουτοπία. Δεν είναι η επιβολή του καλού αλλά η σαγήνη προς το βέλτιστο. Δεν είναι η επανάσταση, αλλά η πειθώ. Είναι μια σταθερά στον πολιτισμό μας, η οποία εφιστά αιωνίως την προσοχή στο ουσιώδες, το καλό και το δίκαιο.

Έτσι λοιπόν, το αρκαδικό κεκτημένο είναι μεν μια απτή και υλική κληρονομιά, αλλά συνάμα μια στάση ζωής που αφορά το παρόν και το μέλλον. Βιβλία, πίνακες, μουσική και θέατρο, αλλά επίσης φιλοσοφικός στοχασμός, πολιτικό όραμα, κοινωνική δράση και ειλικρινής έγνοια για τον άνθρωπο αποτελούν το αρκαδικό κεκτημένο, μια παρακαταθήκη τόσο ηθική όσο και αισθητική, μια τρανή δημιουργία εν τω γίνεσθαι, της οποίας δεν είμαστε μόνο κληρονόμοι αλλά και συνεχιστές, κοινωνοί και συνεργοί στην εξέλιξή της.

Για όλα αυτά, η Αρκαδία προβάλλει ενώπιόν μας ως μια πρόκληση. Η προώθηση σήμερα της ιδέας της Αρκαδίας δεν σημαίνει καλλιέργεια της παράδοσης ή της νοσταλγίας, δεν είναι απάρνηση του κόσμου ούτε επιθυμία να γίνουμε ξαφνικά ποιητές ποιμένες, και ούτε σημαίνει βέβαια να πουλάμε τουρισμό με μια πρόχειρη ετικέτα θρυλικού κύρους. Είναι η υιοθέτηση αυτής της καθαρά ανοιχτής και δημιουργικής στάσης ζωής της οποίας ανέκαθεν υπήρχε έμβλημα η ονομασία αυτού του τόπου. Είναι η προσχώρηση σε μια προσπάθεια υπέρ του ανθρώπου που έρχεται από πολύ μακριά κι όμως εξακολουθεί να είναι πάντα επίκαιρη. Τώρα, προκλήσεις όπως η οικολογική συμπεριφορά, η αειφόρος ανάπτυξη, το δίκαιο εμπόριο, η δίκαια κατανομή του πλούτου, η ουμανιστική συνείδηση και η συμφιλίωση του ανθρώπου με τον εαυτό του και το περιβάλλον του, συνεχίζουν και διευρύνουν με χειρονομίες της εποχής μας τις προσπάθειες που έγιναν ανά τους αιώνες πίσω από την

ποιητική εικόνα της Αρκαδίας.

Σήμερα, πολλοί είναι οι φορείς και οι άνθρωποι στον κόσμο που κρατούν αυτές τις αξιόλογες στάσεις, και πολλοί μάλιστα αυτοί που το κάνουν με πλήρη συνείδηση του ότι η προσπάθειά τους συνδέεται άρρηκτα με την ιδέα της Αρκαδίας.

Για παράδειγμα, ο συνεταιρισμός *Arcadie*, που βρίσκεται στη νότια Γαλλία και έχει συνεργάτες σε όλες τις γωνιές του πλανήτη, πραγματοποιεί έρευνες με θεραπευτικά και αρωματικά φυτά, μπαχαρικά και φυσικά εκχυλίσματα για να επιτύχει την αναβάθμιση της βιομηχανίας τροφίμων.

Στην γαλλική περιοχή του Φορέ (Forez), γνωστή ως «Γαλλική Αρκαδία», φορείς όπως ο συνεταιρισμός *Jardin de Astrée* και το Πολιτιστικό Κέντρο *Château de Goutelas* αξιοποιούν την αρκαδική ταυτότητά τους για να φέρουν εις πέρας αξιόλογες πρωτοβουλίες που συνδυάζουν την οικολογική ανάπτυξη με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο μεγαλύτερος και ωραιότερος εθνικός δρυμός της περιοχής του Μισισισίππι ονομάζεται *Acadia National Park* και είναι πρωτοπόρος στην εφαρμογή μέτρων για τη μείωση του φαινομένου του θερμοκηπίου.

Στη Φιλαδέλφεια εδρεύει το *Arcadia University*, ένα από τα πανεπιστήμια με μεγαλύτερο κύρος των ΗΠΑ, εξειδικευμένο στις ανθρωπιστικές σπουδές και σε προγράμματα κατάρτισης στο εξωτερικό που καλλιεργούν στους Αμερικανούς φοιτητές τον πλουραλισμό και την εμβάθυνση στη γνώση της πολύτιμης ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Από τη Νέα Ζηλανδία έως τη Ζιμπάμπουε, από τη Τζαμάικα έως την *πάμπα* της Αργεντινής, περισσότερες από σαράντα πόλεις στον κόσμο φέρουν το όνομα Αρκαδία, αφού η ίδρυσή τους εμπνεύστηκε από το φυσικό κάλλος του περιβάλλοντός τους και από τον κλασσικό συμβολισμό του ονόματος τούτης της ελληνικής περιοχής.

Μεταξύ τους, η Αρκαδία Καλιфорνίας προβάλλει με υπερηφάνεια τον υπέροχο βοτανικό και οπωροκηπευτικό της κήπο *Arboretum*, ενώ η Αρκαδία Φλόριντας – χάρη στη καλοδιατηρημένη αποικιακή αρχιτεκτονική της και τη προνομιακή της θέση στην παραδεισένια κοιλάδα του *Peace River* – έχει κατακτήσει τον τίτλο *“Best Small Town in America”*.

Εδώ στην Κύπρο, η αρχαιολογική σκαπάνη ήρθε να επιβεβαιώσει τις αρχαιότερες παραδόσεις για την αρκαδική καταγωγή των Κυπρίων και να προβάλλει τους προαιώνιους δεσμούς αίματος, γλώσσας και πολιτισμού της μεγαλονήσου με την Μητροπολιτική Αρκαδία. Η Πόλη της Πάφου, το Πανεπιστήμιο Νεάπολης, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Έυαγόρας Παλλικαρίδης» μαζί με προσωπικότητες του επιστημονικού και επιχειρηματικού κόσμου είναι μέλη του Δικτύου μας, και από σήμερα το Παγκύπριο Γυμνάσιο καθίσταται η συμβολική έδρα της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας, ως οφειλετική τιμή σε αυτούς που θεωρούνται «αρκαδικοί βλαστοί».

Αυτές οι πόλεις, αυτές οι εταιρείες, αυτοί οι φορείς και αυτοί οι άνθρωποι είναι ήδη ή θα γίνουν προσεχώς συνομιλητές και συνεργάτες μας στην πρωτοβουλία που αποφασίσαμε να φέρουμε εις πέρας: τη δημιουργία της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας, για τη μελέτη και την αξιοποίηση του Παγκόσμιου Αρκαδικού Κεκτημένου προς όφελος όλων.

Η πραγματική αξία του αρκαδισμού δεν είναι ο τοπικισμός του αλλά η οικουμενικότητά του. Για αυτό, η Εταιρεία μας γεννήθηκε με τον φιλόδοξο στόχο της δημιουργίας μιας ροής ανάμεσα σ' αυτόν τον τόπο και την απήχρησή του στον κόσμο, με τον στόχο να φέρουμε τη νοερή Αρκαδία πιο κοντά στην πραγματική.

Με αυτόν τον πρωταρχικό στόχο, δημιουργήσαμε το φιλόδοξο Διεθνές Δίκτυο «Αρκαδία», ένα δυναμικό δίκτυο –που απαρτίζεται τώρα από 90 μέλη από οκτώ χώρες–, το οποίο ευελπιστούμε να

φέρει σε επαφή ανθρώπους και φορείς από όλο τον κόσμο, οι οποίοι είναι ήδη ευαισθητοποιημένοι με την εικόνα και την ιδέα της Αρκαδίας. Θα τους φέρει σε επαφή με τη μητροπολιτική Αρκαδία αλλά και μεταξύ τους, ώστε συνεργαζόμενοι να μοιραστούμε ιδέες, εμπειρίες, τεχνογνωσία και πόρους για να κατορθώνουμε σιγά-σιγά την υλοποίηση του οράματός μας.

Ταυτόχρονα, αρχίζουμε να δημιουργούμε στην καρδιά της Αρκαδίας ένα όργανο για την καλλιέργεια της πολιτιστικής συνείδησης του χώρου: το Κέντρο Προβολής του Παγκόσμιου Αρκαδικού Κεκτημένου. Σαν παράθυρο διπλής όψης, θα είναι αφενός ένα σημείο αναφοράς και συνάντησης για να γνωρίσουν οι Αρκάδες και οι Έλληνες (αν και όχι μόνο) την απήχρησή της Αρκαδίας στον παγκόσμιο πολιτισμό. Και αφετέρου, θα είναι επίσης ένα σημείο αναφοράς και εκκίνησης για να γνωρίσουν την πραγματική Αρκαδία όσοι ξένοι επισκέπτες έρχονται με την αγαπημένη εικόνα της άλλης Αρκαδίας στο νου τους.

Σήμερα, πάρα πολλοί τόποι εντυφούν στο παρελθόν τους σε αναζήτηση ιστορικών επιχειρημάτων ως εχέγγυο για την ταυτότητά τους, καθώς και για να προσδώσουν κύρος στις πρωτοβουλίες τους. Και τι δεν θα έδιναν άλλες περιοχές του κόσμου για να απηχεί το όνομά τους στον πολιτισμό όπως απηχεί της Αρκαδίας και να υποβάλλει στον πολιτισμό τις ιδέες και τις αξίες που υποβάλλει το όνομα της Αρκαδίας!

Εάν ο δυτικός πολιτισμός έχει δεχθεί τις συμβολές της δημοκρατίας, της φιλοσοφίας και της τραγωδίας ταυτίζοντάς τις με το όνομα Αθήνα, εξ ίσου ουσιαστικά στοιχεία του ελληνικού κληροδοτήματος όπως η ιδέα της ευδαιμονίας και οι έννοιες της φυσικής δικαιοσύνης και της αρμονίας μεταξύ ανθρώπου και φύσης, έχουν περάσει στον παγκόσμιο πολιτισμό άρρηκτα συνδεδεμένα με το όνομα και την ποιητική εικόνα της Αρκαδίας.

Όπως έχουμε δει, από την Αρχαιότητα έως τις μέρες μας, το ίχνος της Αρκαδίας δεν απουσίασε ποτέ από το εικονολόγιο της Δύσης, εξ ου και δικαίως μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι το αρκαδικό στοιχείο δεν υπήρξε μόνο φορέας ελληνισμού, αλλά και σημαντική συνιστώσα του πολιτισμού μας· σημαντική οδό, από τη οποία ουσιαστικές συμβολές του ελληνικού πνεύματος διαδόθηκαν στον κόσμο εμπνέοντας γενναίες, δημιουργικές και γενναιόδωρες πράξεις και διατηρώντας ζωντανές ορισμένες αξίες και στάσεις, που εξακολουθούν να είναι χρήσιμες για την αντιμετώπιση, δια της πολιτικής και της εκπαιδευτικής οδού, των οικολογικών και κοινωνικών προκλήσεων του τωρινού πολιτισμού μας.

Αυτός είναι ο πλούτος μας, και αυτού του πλούτου καλούμεθα να είμαστε άξιοι θεματοφύλακες. Για αυτό, στην Αρκαδία, στην Ελλάδα, στην Κύπρο, σε οποιαδήποτε γωνιά του κόσμου, όποιος έχει κάτι να προσφέρει σε αυτή την προσπάθεια θα έχει και τον χώρο του στην Εταιρεία μας.

Pedro Olalla

*Ιδρυτικό Μέλος του Διεθνούς Δικτύου «Αρκαδία»
Τέως Διευθυντής της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας*

Το Διεθνές Δίκτυο «Αρκαδία» δημιουργήθηκε για να φέρει σε άμεση επαφή, γνωριμία και αλληλεπίδραση φορείς, ανά τον κόσμο, που αποτελούν τμήμα του Αρκαδικού Κεκτημένου, όπως είναι πόλεις, περιοχές, και εταιρείες με όνομα «Αρκαδία», φορείς με ιστορικό, πολιτισμικό ή οικολογικό δεσμό με την Αρκαδία, καθώς και εκπαιδευτικά, επιστημονικά, ακαδημαϊκά, πολιτιστικά, καλλιτεχνικά ιδρύματα, ακόμη και φυσικά πρόσωπα, διακεκριμένες προσωπικότητες που διαπνέονται και προωθούν τις ανθρωπιστικές αξίες του Αρκαδικού Ιδεώδους, προκειμένου, συνεργαζόμενοι μεταξύ τους και αξιοποιώντας τεχνογνωσία, πόρους και καλές πρακτικές, να επαναπροσδιορίσουν το ουσιώδες και να προτείνουν λύσεις για τα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας.

Μεταξύ των στόχων του Δικτύου επίσης είναι:

- α) Η γνωριμία των μελών του Διεθνούς Δικτύου «Αρκαδία» με τον πραγματικό χώρο της Αρκαδίας, γενέτειρα και πηγή έμπνευσης του Αρκαδικού Ιδεώδους, με την υλοποίηση του προγράμματος «Κέντρο Προβολής του Παγκόσμιου Αρκαδικού Κεκτημένου».
- β) Η αναγνώριση εκ μέρους της μητροπολιτικής Αρκαδίας του έργου των μελών του Δικτύου και της συνεισφοράς τους στο Αρκαδικό Κεκτημένο.
- γ) Η καταγραφή των λόγων που οδήγησαν τα διάφορα μέλη να συνδέσουν το όνομά τους με την Αρκαδία.

Δραστηριότητες του Δικτύου:

Κύριες δραστηριότητες του Δικτύου είναι:

- α) Η διοργάνωση συνεδρίων, εργαστηρίων, προγραμμάτων και άλλων εκδηλώσεων, τόσο στη μητροπολιτική Αρκαδία όσο και στις χώρες των μελών, με σκοπούς, όπως είναι:
 - Η προβολή και η εφαρμογή των αξιών του Αρκαδικού Ιδεώδους με υποβολή προτάσεων σε διεθνείς και κρατικούς φορείς.
 - Η ανταλλαγή τεχνογνωσίας και καλών πρακτικών.
 - Ο από κοινού σχεδιασμός και υλοποίηση πρωτοβουλιών αναπτυξιακού, επιστημονικού, ερευνητικού, πολιτιστικού, καλλιτεχνικού, εκπαιδευτικού και επιχειρηματικού χαρακτήρα.
- β) Η συμβολή των μελών του Δικτύου στη δημιουργία και λειτουργία:
 - Του Κέντρου Προβολής του Αρκαδικού Κεκτημένου και του Αρκαδικού Πάρκου
 - Του Αρκαδικού Αρχείου (Παγκόσμια Απογραφή, Βιβλιοθήκη, Φωτοθήκη, Ταινιοθήκη και Γενεαλογικό Αρχείο).
- γ) Η θεσμοθέτηση ειδικών βραβείων «International Arcadia Awards», για την αναγνώριση προσώπων και φορέων που εφαρμόζουν και προάγουν τις ανθρωπιστικές αξίες που χαρακτηρίζουν το Αρκαδικό Ιδεώδες.

Ίδρυση του Δικτύου: Ιδρυτικά Μέλη – Ιδρυτική Διακήρυξη:

Η ίδρυση του Δικτύου ολοκληρώθηκε στο θερινό Διεθνές Συμπόσιο, στις 29-31 Αυγούστου 2008, στην έδρα της Εταιρείας στην Αρχαία Μαντινεία.

Μέλη του Δικτύου είναι ex officio τα Ιδρυτικά και Τακτικά Μέλη, τα Επίτιμα Μέλη και οι Ειδικοί Σύμβουλοι της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας, καθώς και οι εκπρόσωποι των πόλεων, περιοχών, ιδρυμάτων, συλλόγων και φορέων που αποδέχονται και συνυπογράφουν το κείμενο της Ιδρυτικής Διακήρυξης, που περιλαμβάνει της αρχές, τους σκοπούς και την αποστολή του Δικτύου.

Νέα μέλη του Διεθνούς Δικτύου «Αρκαδία» γίνονται Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα που συμφωνούν με την ιδρυτική διακήρυξη, κατόπιν προσκλήσεως από το ΔΣ της Εταιρείας.

Δράσεις του Δικτύου:

Ήδη εκτελούνται και προγραμματίζονται τα παρακάτω:

- **ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗ «ΑΡΚΑΔΙΑ»:** Με τη βοήθεια πανεπιστημιακών καθηγητών προχωρεί η δημιουργία βάσης δεδομένων με Φυσικά και Νομικά Πρόσωπα που έχουν σχέση με την Αρκαδία και το Αρκαδικό Κεκτημένο, προκειμένου να αποτελέσει την πηγή άντλησης συνεργασιών, διεύρυνσης του Δικτύου, προαγωγής των σκοπών και προβολής της Εταιρείας.
- **ΕΚΘΕΣΗ ΧΑΡΑΚΤΙΚΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ TRIER:** Περιοδεύουσα έκθεση που σχεδιάστηκε από φοιτητές της Σχολής Καλών Τεχνών του ιστορικού Πανεπιστημίου των Τρεβήρων (Γερμανία 1473) με θέμα «Η Αρκαδία στις Γραφικές Τέχνες (1490-1830)», με 100 χαρακτηριστικά και σχέδια από τη συλλογή του Πανεπιστημίου. Συζητήσεις με το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων, το Αρκαδικό Μουσείο και φορείς είναι σε εξέλιξη για την υλοποίηση του έργου, το οποίο θα παρουσιασθεί στην Αρκαδία, στην Αθήνα και στο εξωτερικό σε πόλεις των Μελών του Διεθνούς Δικτύου ΑΡΚΑΔΙΑ.
- **ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ:** Διοργάνωση εκδηλώσεων για την διεύρυνση της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας και του Διεθνούς Δικτύου «Αρκαδία», για την προώθηση των σκοπών και των στόχων μας, την δημιουργία συνεργασιών μέσω του Δικτύου και υποστήριξη των προγραμματισμένων έργων της Εταιρείας από νέα μέλη (επίτιμους, χορηγούς, αρωγούς).
 - **Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ:** Διοργάνωση 5ου Διεθνούς Συμποσίου με θέμα «Αρκαδικοί Κήποι» το 2011, σε συνεργασία με το Ελληνικό Ινστιτούτο του Πανεπιστημίου Royal Holloway University of London.
 - **ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ:** Διοργάνωση σειράς διαλέξεων σε Πανεπιστήμια και Κολλέγια, καθώς και του 6ου Διεθνούς Συμποσίου το 2012 με θέμα «Αρκαδία και Αντίποδες», σε συνεργασία με την Παναρκαδική Ομοσπονδία Αυστραλίας.
- **ΑΡΚΑΔΙΚΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ:** Μια ολοκληρωμένη οικολογική πρωτοβουλία σχεδιασμένη από την περιβαλλοντική οργάνωση ECOWEEK, που συνδυάζει την οικολογική αναμόρφωση υποδομών, την περιβαλλοντική εκπαίδευση και την ενεργό συμμετοχή του σχολικού πληθυσμού σε ένα διηλεκές πρόγραμμα αειφόρου ανάπτυξης. Το πρόγραμμα, πέρα από οποιαδήποτε ουτοπική προσέγγιση, προτείνει μια φόρμουλα αναμόρφωσης και αναβάθμισης υπαρκτών σχολικών μονάδων, η οποία διέπεται από μια αρχή ευελιξίας και επιτρέπει την προσαρμογή της πρότασης στις ιδιαιτερότητες της εκάστοτε υποδομής και σχολικής κοινότητας. Πρωταρχικός στόχος είναι η δημιουργία κοιτίδων βιωματικής περιβαλλοντικής συνείδησης στο πλαίσιο του σχολείου, νοούμενου ως βάση για τη βαθιά βελτίωση της κοινωνίας. Τελικός της σκοπός, πραγματοποιήσιμος μέσω του Διεθνούς Δικτύου Αρκαδία, είναι η «υιοθέτηση» αυτού του πρότυπου από άλλες περιοχές και χώρες, ενισχυμένου με τον οικουμενικό συμβολισμό του τόπου καταγωγής του, της Αρκαδίας.
- **Η ΣΥΡΙΓΓΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑ:** Εκπαιδευτικό πρόγραμμα σχεδιασμένο σε συνεργασία με το Διεθνές Κέντρο-Μουσείο «Μίκης Θεοδωράκης-Ζάτουνα», το οποίο, μέσα από τον μύθο του Αρκάδα θεού, συνδυάζει τη γνωριμία με τη μουσική παράδοση και την απόκτηση γνώσης για τον ρόλο του Αρκαδικού Ιδεώδους και των ανθρωπιστικών αρχών που το συγκροτούν στη διάπλαση του «χρηστού πολίτη», με βιωματικό και διαδραστικό τρόπο.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΑΡΚΑΔΙΑ

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ε ΜΕΙΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΜΕ ΕΔΩ, ΣΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΤΗΝ 18^Η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2011, ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑ, ΠΟΥ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΕΛΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΗΝ 31^Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2008, ΩΣ ΕΞΗΣ:

- ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΑΡΚΑΔΙΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΣΥΝΕΙΡΜΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕ ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΩΣ Η ΑΝΑΠΟΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ, ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ, ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ. ΟΤΙ Η ΑΡΚΑΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΑΠΛΗΣ ΚΑΙ ΕΦΙΚΤΗΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ, ΤΟ ΑΜΥΔΡΟ ΚΑΙ ΥΠΟΒΑΝΤΙΚΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΕΝΟΣ ΤΟΠΟΥ ΑΠΟ ΟΠΟΥ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΝΙΩΘΕΙ ΞΕΡΙΖΩΜΕΝΟΣ.
- ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΑΡΚΑΔΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ, ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ, ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΑΝ ΣΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΛΥΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΙΡΙΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ. ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΡΥΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ, ΠΟΥ ΓΙΑ ΑΙΩΝΕΣ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΤΗΝ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΟΥΜΕ ΣΕ ΤΩΡΙΝΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ, ΟΠΩΣ Η ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ, Η ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟ, Η ΟΥΜΑΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ Η ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.
- ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΙΡΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ, ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.
- ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ ΩΣ ΚΟΙΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΑΓΑΘΟΥ, ΤΟΣΟ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΝ ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΙ ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΧΩΡΩΝ, ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ.
- ΕΚΦΡΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΩΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΦΟΡΕΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΧΩΝ ΜΑΣ.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΜΕ:

- ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΑΡΚΑΔΙΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΜΕ ΜΟΝΙΜΗ ΕΔΡΑ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ (ΕΛΛΑΔΑ), ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΚΟΝΤΑ ΠΟΛΕΙΣ, ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΑΡΚΑΔΙΑ, ΦΟΡΕΙΣ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΟ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ Η ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ, ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ.
- ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΑΛΛΟΥΣ ΩΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ, ΩΣ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΑΞΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΟΡΩΝ.
- ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΤΡΥΝΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ, ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΛΥΣΕΩΝ ΣΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.
- ΣΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ (ΕΛΛΑΔΑ), ΩΣ ΣΗΜΕΙΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ, ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ, ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΖΩΝΤΑΝΗ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ.
- ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ, ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΩΡΩΝ ΜΑΣ, ΚΑΛΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΝ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ, ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟ, ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΗΡΙΞΟΥΝ ΑΜΕΡΙΣΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΧΩΝ ΜΑΣ.

ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ, ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ΟΤΙ:

- ΤΟ ΑΡΚΑΔΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΙΛΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ. ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΑΡΚΑΔΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΕΣΟΝ ΡΟΗΣ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΣΚΟΠΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ, ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΟΛΩΝ, ΤΟΥ ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΝΕΠΝΕΕ ΓΙΑ ΑΙΩΝΕΣ ΠΟΙΗΤΕΣ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΣΤΟΧΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΑΤΙΚΟΥΣ ΗΓΕΤΕΣ, ΜΕ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ.
- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ, ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, ΠΩΣ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΩΣ ΚΑΙ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΩΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΥΤΟΠΙΑ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΚΕΦΤΗΚΑΝ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΑΝΕΤΡΕΞΑΝ ΣΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ.
- ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΑΤΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΤΩΡΑ. ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ, ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΒΡΑΧΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

ΜΕΛΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΤΥΟΥ «ΑΡΚΑΔΙΑ»

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

John P. Anton
Διακεκριμένος Καθηγητής Φιλοσοφίας και Ελληνικού Πολιτισμού.
University of South Florida, ΗΠΑ

Ανδρέας Απολαύτης
Τ. Δήμαρχος Πάφου
Εμπνευστής ίδρυσης Τεχνολογικού Συνδέσμου Πάφου

Μαίρη Βαγιατζή
Καθηγήτρια Κλασσικής Φιλολογίας. University of Arizona (ΗΠΑ).
Μέλος επιστημονικής ομάδας αρχαιολογικών ανασκαφών
στο Λύκαιο Όρος.

Κώστας Γαβρός
Αρκάς σκηνοθέτης και παραγωγός
με διεθνώς αναγνωρισμένη σταδιοδρομία,
γνωστός για τις ταινίες του με πολιτικά θέματα

Χρήστος Ξεραφός
Καθηγητής Κλιματολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών,
Πρόεδρος Εθνικού Αστεροσκοπείου, Μέλος Ακαδημίας Αθηνών,
Κάτοχος Βραβείου Nobel Ειρήνης 2007.

Paul Bouchet
Τέως Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου, Επίτιμο Μέλος Κρατικού
Συμβουλίου της Γαλλίας. Επίτιμος Πρόεδρος Διεθνούς Κινήματος
ATD Forth World. Ιδρυτής του Πολιτιστικού Κέντρου Γουίεζας

Mireille Dalmas-Marty
Καθηγήτρια Νομικής στο Collège de France, με πλούσιο
επιστημονικό και συγγραφικό έργο. Μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας
Εθικών
και Γεωλογικών Επιστημών.

Μίκης Θεοδωράκης
Συνθέτης με διεθνή αναγνώριση και
πολιτικός με έντονη δραστηριότητα
στο ειρηνιστικό κίνημα.

Madeleine Jost
Καθηγήτρια Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας. Université Paris X, Nanterre.
Συγγραφέας του "Sanctuaires et cultes d' Arcadie", που αποτελεί την
πιο ολοκληρωμένη έρευνα για την θρησκεία της αρχαίας Αρκαδίας.

Νίκος Κωνσταντίνου
Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου «Ο Λύκαιος Δίας» και πρωτεργάτης
της αναβίωσης των αρχαίων Λυκαίων Αγώνων. Εμπνευστής των
αρχαιολογικών ανασκαφών στο Λύκαιο Όρος.

Νικόλαος Λαππάς
Πρόεδρος Ομίλου Εταιριών Λαππάς
Ιδρυτής Πανεπιστημίου Νεαπόλεως Πάφου.

Θανάσης Μαρκολεάς
Καθηγητής Συγκριτικής Λογοτεχνίας, Κλασσικής Φιλολογίας και
Δημιουργικής Συγγραφής. Ιδρυτής και Διευθυντής Κέντρου Νεοελληνικών
Σπουδών «Νίκος Καζαντζάκης», San Francisco State University.

Γεώργιος Μπαμπινιώτης
Ομότιμος Καθηγητής της Γλωσσολογίας και τ. Πρύτανης του Πανεπιστημίου
Αθηνών. Πρόεδρος του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού.

Ελένη Παλυβού-Μπούσι
Φιλάνθρωπος-αρκαδικής καταγωγής.
Ενθερμος θιασώτης του Αρκαδικού Ιδεώδους.

Ιωάννης Παπαδημητρίου
Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών.
Πρόεδρος Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου.
Συγγραφέας του έργου «Προσφορά Αρκάδων στην Υγεία»

Λουκία Παπαμιλιού
Δικηγόρος. Ιδρυτής του Κέντρου Νεοελληνικών Σπουδών
του Πανεπιστημίου της Βαρσοβίας, Πολωνία.

James Roy
Καθηγητής Κλασσικής Φιλολογίας, University of Nottingham.
Ερευνητής της αρκαδικής ιστορίας για πενήντα χρόνια.

Κατερίνα Τζιακού
Πρόεδρος Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής UNESCO

ΜΕΛΗ

ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΟΙ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

John P. Anton. Διακεκριμένος Καθηγητής Φιλοσοφίας και Ελληνικού Πολιτισμού Πανεπιστήμιο South Florida.

Denise Gilb. Επιχειρηματίας, Σύμβουλος «C & R Gilb Ιστορικό Μουσείο Πόλεως Αρκαδία» City of Arcadia, Καλιφόρνια.

Γεώργιος Δαλακούρας. Εφοπλιστής, τ. Διοικητής Αγίου Όρους.

Άγγελος Δενδρινός. Μουσειολόγος.

Νίκος Κεραμίδας. Δρ. Οικονομικής Διπλωματίας.

Νίκος Καλτεζιώτης. Πολιτικός Μηχανικός, επιχειρηματίας, τ. Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας Ελλάδος.

Σωτήριος Μπρέγιαννος. Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω.

Pedro Olalla. Ελληνιστής, Συγγραφέας, Φωτογράφος. Μέλος Κέντρου Ελλ. Σπουδών Πανεπιστημίου Harvard. Πρεσβευτής Ελληνισμού.

Λίτσα Παπανδρέου. Επιχειρηματίας.

Ιωάννης Παρασκευόπουλος. Ομότιμος Καθηγητής Ψυχολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών.

Μπριγκίττα Παπασταύρου. Επιχειρηματίας.

Δημήτριος Σούντρης. Δημοσιογράφος.

Επαμεινώνδας Σπυρόπουλος. Οδοντίατρος, Οινολόγος.

Marc Jenkins. Ταγματάρχης Ουαλλών Δραγώνων (ε.α.), Εκπαιδευτικός.

Γεώργιος Χριστοδουλόπουλος. Οικονομολόγος, Επιχειρηματίας. Ιδρυτής Αρκαδικού Μουσείου Τέχνης & Ιστορίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Χρήστος Αλεξόπουλος. Καθηγητής Πληροφορικής Πανεπιστημίου Πατρών. Ελλάς.

Μαριάννα Αναστασίου. Επικοινωνιολόγος. Ελλάς.

Carlos Arana. Καθηγητής Κλασσικής Φιλολογίας. Ελληνιστής. Ισπανία

Stephan Brankesiek, Επιμελητής Συλλογής Χαρακτικών & Σχεδίων Πανεπιστημίου Trier. Γερμανία.

Rosario Carrillo. Κλασσική Φιλολόγος. Καθηγήτρια. Ελληνίστρια. Ισπανία-Ελλάς.

Χαράλαμπος Δενδρινός. Λέκτωρ Ελληνικής Παλαιογραφίας και Βυζαντινής Λογοτεχνίας. Διευθυντής, Ελληνικό Ινστιτούτο του Κολλεγίου Royal Holloway University of London. Μ. Βρετανία.

Delphine Denis. Καθηγήτρια Γλωσσολογίας Πανεπιστημίου Paris IV- Sorbonne. Γαλλία.

Yves Gauguier. Πρόεδρος Εκδοτικού Οίκου ART & VALEUR. Γαλλία.

Άρτεμις Ζενέτου. Ιστορικός Τέχνης. Διευθύντρια Ιδρύματος Fulbright. Ελλάς.

Γιώργος Ζιώβας. Αρχιτέκτων. Ελλάς.

Νικόλαος Κανελλόπουλος. Καθηγητής Πληροφορικής. Πρόεδρος Τμήματος Τεχνών, Ήχου και Εικόνας Ιονίου Πανεπιστημίου. Ελλάς.

Άννα Καραπαναγιώτου. Αρχαιολόγος. Προϊσταμένη ΛΘ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασσικών Αρχαιοτήτων. Ελλάς.

Μαρία Καρύδη. Αρχαιολόγος, τ. Επιμελήτρια Προϊστορικής Συλλογής Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Ελλάς.

Βασίλης Κωνσταντινίδης. Γεωπόνος, Οικονομολόγος. Ελλάς.

Dominique Lardet. Καθηγήτρια Κλασσικής Φιλολογίας, Συγγραφέας οδηγών Πολιτιστικού Τουρισμού. Συνεργάτης προγράμματος «Αρκαδίες της Ευρώπης». Γαλλία

Françoise Lavocat. Καθηγήτρια Συγκρητικής Λογοτεχνίας Πανεπιστημίου Paris VII- Denis Diderot. Ειδική στη βουκολική λογοτεχνία. Γαλλία

Γιώργος Μαραμένος. Χρυσόχοος. Ελλάς.

Τάσος Μπιζάκης. Ηλεκτρολόγος-Μηχανολόγος. Ελλάς.

Αλέξανδρος Παπαηλιού. Σκηνοθέτης. Ελλάς.

Νίκη Παπαπέτρου. Εκπαιδευτικός, τ. Διευθύντρια Παγκυπρίου Γυμνασίου. Κύπρος

Ιωάννης Πετρόπουλος. Καθηγητής Κλασσικής Φιλολογίας. Πρόεδρος του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Harvard στην Ελλάδα. Ελλάς.

Μιχάλης Πετρόπουλος. Αρχαιολόγος. Τέως Προϊστάμενος ΛΘ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασσικών Αρχαιοτήτων. Ελλάς.

Κωνσταντίνα Σιούντρη. Αρχαιολόγος, Αναστηλώτρια. Ελλάς

Λίνα Σούντρη. Επικοινωνιολόγος. Ελλάς.

Δώρος Σολομός. Πολιτικός Μηχανικός. Ελλάς.

Κώστας Σπυρόπουλος. Δημοσιογράφος. Ελλάς.

Alfonso Toribio. Αρχιτέκτων-Πολεοδόμος. Πρόεδρος της Πολιτιστικής Εταιρείας «Το Βήμα του Πολίτη». Ισπανία.

Λίλα ντε Τσάβες. Εθνολόγος, Γεν. Γραμματέας Διεθνούς Ομοσπονδίας Συλλόγων Φίλων Μουσείων. Πρόεδρος Heritage & Museums. Ελλάς.

Βασίλης Χανδακάς. Πολιτικός Μηχανικός, τ. Διευθυντής Αναστηλώσεων, Μουσείων & Τεχνικών Έργων Υπουργείου Πολιτισμού. Ελλάς.

Caroline Fischer. Καθηγήτρια συγκριτικής λογοτεχνίας Πανεπιστημίου Pau Γαλλίας. Κριτικός λογοτεχνίας. Γερμανία.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΤΥΟΥ «ΑΡΚΑΔΙΑ»

ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΡΚΑΔΙΑ

Πόλις της Αρκαδίας, Καλιφόρνια, ΗΠΑ

Robert C. Harbicht, Δήμαρχος

Μια από τις πρώτες πόλεις στην Αμερική με το όνομα «Αρκαδία». Εκατό και πλέον χρόνια από την ίδρυσή της (1903) η πόλη κατοικείται από πενήντα χιλιάδες κατοίκους, κυρίως επιστήμονες και επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην πόλη του Λος Άντζελες. Απέχει απ' αυτό 15 χιλιόμετρα.

ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ

Αρχαία Ενώτρια, Ιταλία

Luigina Santomassimo, Δρ Δώρος Σολομός

Αρχαία Αρκαδική αποικία που ίδρυσε στην Ιταλία ο Ένωτρος, γιος του Λυκάωνα. Η περιοχή θεωρείται η πρώτη Ελληνική αποικία στην ιστορία του ελληνικού αποικισμού. Πρόσφατες αρχαιολογικές ανασκαφές έφεραν στο φως αποδείξεις που τεκμηριώνουν τον μύθο.

Πάφος, Κύπρος

Σάββας Γ. Βέργας, Δήμαρχος

Η πόλη της Πάφου και ο ξακουστός ναός της Αφροδίτης στην Παλαίπαφο ιδρύθηκαν από τον Αρκάδα βασιλιά Αγαπήνορα, κατά την επιστροφή του από τον Τρωϊκό Πόλεμο, όταν ο στόλος του ναυάγησε στις ακτές του νησιού αυτού της Μεσογείου.

ΦΟΡΕΙΣ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΔΕΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ

Πολιτιστικό Κέντρο Château de Goutelas. Chemins d'Astrée. Forez., Γαλλία

Marc Delacroix, Marie Claude Mioche

Η περιοχή του Forez βρίσκεται νότια της Λυών και θεωρείται η "Γαλλική Αρκαδία", για την ομοιότητα του φυσικού κάλλους και της βουκολικής εικόνας με την μητροπολιτική Αρκαδία καθώς και για το γεγονός ότι αποτελεί τον ιστορικό τόπο στον οποίο διαδραματίζεται το έργο *Astree* (Αστρέα) που συνέγραψε ο Honoré d'Urfé το 1670. Από την εποχή εκείνη όλη η περιοχή απέτέλεσε κέντρο Ουμανισμού που επηρέασε την Γαλλική Λογοτεχνία μέσα από το πνεύμα του Αρκαδισμού. Το 1960 ο Πολιτιστικός Σύλλογος Chataeu de Goutelas συγκροτήθηκε με πρωτοβουλία του Pier Bouche, διανοούμενου νομικού και ανθρωπιστή, και αναστήλωσε τον ερειπωμένο ομώνυμο Πύργο, καθιστώντας τον σήμερα ένα πρότυπο πολιτιστικό κέντρο.

Μαντινειακός Σύνδεσμος. Αρκαδία, Ελλάς

Σωτήριος Πετρόπουλος

Ιστορικός τοπικός σύλλογος ενεργός στην προβολή της ιστορίας της Αρχαίας Μαντινείας, μήτρας της Αρχαίας Αρκαδίας και εμβληματικού αρχαιολογικού χώρου.

ΦΟΡΕΙΣ ΜΕ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ

Arboretum. Πόλη της Αρκαδίας, Καλλιφόρνια, ΗΠΑ

Jennifer Williams

Θαυμάσιος βοτανικός κήπος και οπωρώνας που δημιουργήθηκε την περίοδο του 1940 στην θέση της αρχικής πόλης της περιόδου του αποικισμού της Καλλιφόρνιας.

ECOWEEK, Ελλάς

Ηλίας Μεσσίνας

Διεθνής μη κυβερνητική οργάνωση (ΜΚΟ) με αποστολή την ανάπτυξη του οικογενειακού αισθήματος στην κοινή γνώμη και της συμμετοχής των πολιτών, ειδικότερα των νέων, στην προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και την υιοθέτηση απλών καθημερινών συνθηκών, όπως η ανακύκλιση οικιακών απορριμμάτων, η κομποστοποίηση οργανικών ουσιών, η μείωση ενέργειας και τα "πράσινα κτίρια", καθώς επίσης και η ανάληψη δραστηριοτήτων και πρωτοβουλιών που προβάλλουν τις αρχές και τις αξίες της Worth-Living Integrated Development. Ιδρύθηκε στο νησί Αίγινα το 2005 και λειτουργεί στην Ελλάδα την Κύπρο και σε άλλες χώρες.

CILDEA - Jardin de l'Astrée, France

Agnès de Latour

Ο οργανισμός αυτός ιδρύθηκε και λειτουργεί στο Forez, ως εφαρμογή των αρκαδικών στοιχείων της περιοχής. Συνδυάζει την λειτουργία οικολογικού αγρού, κέντρου κοινωνικής επιχειρηματικότητας και κέντρου επανένταξης περιθωριοποιημένων ατόμων. Η παραγωγή αγροτικών προϊόντων και το σχέδιο διάθεσής τους εγγυάται βιολογικά προϊόντα κατά την περίοδο όλου του έτους για κατανάλωση από 300 οικογένειες της τοπικής κοινωνίας και περιοχής.

Σύλλογος Αρκάδων Ορειβατών και Οικολόγων, Αρκαδία, Ελλάς

Άννα Κουκλή

Σύλλογος με ενεργό δράση στην εξερεύνηση και προστασία της Αρκαδικής φύσης.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ, ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΡΚΑΔΙΑ

Arcadia University. Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ

Dr. Jerry M. Greiner, Πρύτανης

Εκπαιδευτικό ίδρυμα που ιδρύθηκε ως Beaver College πριν τον Αμερικανικό Εμφύλιο Πόλεμο. Λειτουργεί από τότε στην Φιλαδέλφεια και απέκτησε πανεπιστημιακό κύρος λειτουργώντας παράλληλα το μεγαλύτερο πρόγραμμα Σπουδών στο Εξωτερικό σε όλη την Αμερική. Μετονομάστηκε σε Arcadia University με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 100 ετών από την ίδρυση του.

Αρκαδικό Κέντρο Μεσογειακών, Βαλκανικών και Ελληνικών Σπουδών. Αθήνα, Ελλάς

Dr. Jan Motyka Sanders, Κώστας Α. Μελίδης.

Κέντρο Ελληνικών, Μεσογειακών, Βαλκανικών Σπουδών και Έρευνας. συνδεδεμένο με το Πανεπιστήμιο Arcadia University στην Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ.

Charles & Ruth Gilb Arcadia Historical Museum. Πόλη της Αρκαδίας, Καλλιφόρνια, ΗΠΑ

Denise C. Gilb

Το Ιστορικό Μουσείο της πόλης Αρκαδία λειτουργεί σε κτίριο που κατασκευάστηκε κοινά από την Ιστορική Ένωση και τον Δήμο. Ο εμπνευστής του Charles Glib ήταν ιδρυτικό μέλος της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας και από τους εμπνευστές της δημιουργίας του Διεθνούς Δικτύου «Αρκαδία».

Αρκαδικό Μουσείο Τέχνης και Ιστορίας. Λεβίδι Αρκαδίας, Ελλάς

Νίκος Γρηγοράκης, Διευθυντής

Το πρώτο Μουσείο στην Ελλάδα για το Ευρωπαϊκό Αρκαδικό Ιδεώδες, με συλλογές έργων τέχνης και κειμηλίων. Ο ιδρυτής και Πρόεδρος του κ. Γιώργος Χριστοδουλόπουλος είναι ιδρυτικό μέλος της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας.

Θέατρο Αρκαδία. Θεσσαλονίκη, Ελλάς

Κατερίνα Παληού

Θεατρικός οργανισμός με διεθνή δραστηριότητα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ, ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ **ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ**

Πανεπιστήμιο Νεαπόλεως. Πάφος, Κύπρος

Καθηγητής Ηλίας Ντινένης, Πρύτανης.

Ανώτατο ακαδημαϊκό ίδρυμα στην πόλη της Πάφου με εύρος καινοτόμων και δημιουργικών προγραμμάτων σε επίπεδο πτυχίου και μεταπτυχιακού επιπέδου, που συνδυάζουν θεωρητικές σπουδές και πρακτική εφαρμογή, μεταξύ των οποίων Περιβαλλοντικές Σπουδές και Αρχιτεκτονική Τοπίου.

Ελληνικό Παράρτημα Κέντρου Ελληνικών Σπουδών Harvard University. Ναύπλιο, Ελλάς

Καθηγητής Ιωάννης Πετρόπουλος, Διευθυντής

Ευρωπαϊκό παράρτημα του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Harvard (Washington, USA) με έδρα το Ναύπλιο και πλούσια δραστηριότητα στην μελέτη και προβολή των Ελληνικών και Ανθρωπιστικών σπουδών.

Ελληνικό Ινστιτούτο Royal Holloway, University of London. Μ. Βρετανία

Δρ Χαράλαμπος Δενδρινός, Διευθυντής

Ερευνητικό Κέντρο για την διαχρονική και διεπιστημονική μελέτη του Ελληνισμού στο Κολλέγιο Royal Holloway του Πανεπιστημίου του Λονδίνου.

Παγκύπριο Γυμνάσιο. Λευκωσία, Κύπρος

Χριστίνα Δ. Καρατζιά, Διευθύντρια

Το αρχαιότερο σχολείο Μέσης Παιδείας της Κύπρου και το παλαιότερο απ' όλα τα εκπαιδευτήριά της. Στο χώρο όπου λειτουργούσε η σχολή, γνωστή ως «Ελληνομουσείον» (1753), ιδρύθηκε το 1812 νέο σχολείο, που ονομάστηκε «Ελληνική Σχολή». Αποτελεί την συμβολική έδρα της Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας.

Διάζωμα. Αθήνα, Ελλάς

Σταύρος Μπένος, Πρόεδρος

Κίνηση πολιτών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα για την αναστήλωση και λειτουργία των αρχαίων ελληνικών θεάτρων.

Ιδρυμα Ζαφείρη. Αρκαδία, Ελλάς

Δρ Φίλιππος Μπεκύρος

Πολιτιστικό ίδρυμα για την διαφύλαξη της Βιβλιοθήκης Ζαφείρη, την έρευνα και προβολή του Αρκαδικού Ιδεώδους.

Πολιτιστικό Κέντρο Βαλτετσινίκου. Αρκαδία, Ελλάς

Κωνσταντίνος Παναγούλιας

Κέντρο εκπαίδευσης και ανάπτυξης της αρκαδικής κοινωνίας.

Πολιτιστικός Σύλλογος ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΙΚΑΡΙΔΗΣ. Πάφος, Κύπρος

Μάριος Δημοσθένους-Παπαμιχαήλ, Πρόεδρος

Πολιτιστικός Σύλλογος αφιερωμένος στη μνήμη του ήρωα Ευαγόρα Παλλικαρίδη, μαθητή και ποιητή από την Πάφο, για την προβολή και ανάπτυξη των τεχνών και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΡΚΑΔΙΑ

Arcadie S.A., Γαλλία

Bernard και Dominique Kimmel

Επιχειρηματικός συνεταιρισμός στη Νότια Γαλλία με παγκόσμιο δίκτυο συνεργατών. Εξειδικεύεται στην έρευνα θεραπευτικών και αρωματικών βοτάνων, φυτών και μπαχαρικών με σκοπό την ποιοτική καλλιέργεια στην βιομηχανία τροφίμων. Οι ιδρυτές της εταιρίας Bernard and Dominique Kimmel, είναι ένθερμοι θιασώτες του Ελληνικού πολιτισμού και του Αρκαδικού Ιδεώδους.

Αρκαδιανή, Ψάρι Αρκαδίας, Ελλάς

Μάκης Παπούλιας

Τουριστική και πολιτιστική πρωτοβουλία με συνδυασμό καλλιέργειας παραδοσιακών προϊόντων, εστιατορίου Αρκαδικών γεύσεων, μουσείου και βιβλιοθήκης, καθώς και χώρου αναψυχής.

Eurosun (Αρκαδία) Α.Ε. Ελλάς

Ο μεγαλύτερος ανεξάρτητος προμηθευτής ψηφιακών δίσκων και οπτικών μέσων στην Ελλάδα.

Ξενοδοχείο Αρκαδία. Κομοτηνή Θράκης, Ελλάς

Σταύρος Παπαγεωργίου

Η μεγαλύτερη και πλέον σύγχρονη ξενοδοχειακή μονάδα στην πόλη της Κομοτηνής στην Θράκη.

ET IN ARCADIA EGO

Ηλίας Γιαννικόπουλος

Στην Αρκαδία γεννήθηκα και εγώ!
τα γονικά μου πέτρα και πουρνάρι
απ' τη σειρά των αγριμιών κρατώ
κι απ' των πουλιών το γένος έχω πάρει

Αδέλφια μου τα βράχια κι οι γκρεμοί
κι αγαπημένοι φίλοι μου τα δάση

Et in Arcadia ego

Στην Αρκαδία γεννήθηκα και εγώ!
και ρέει χυμός πλατάνου μες' το αίμα
κι έχω το πνεύμα σαν το φως γοργό
καθάριο σαν νερόδροσο το βλέμμα

Στην Αρκαδία γεννήθηκα και εγώ!
και βλάστησα στο λιγοστό της χώμα
πήρα των αιθονιών της το ρυθμό
και τον αυλό του Πάνα μες' το στόμα

Et in Arcadia ego

ΑΡΚΑΔΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

ΑΠ' ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΣΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Αντρέας Νεοφυτίδης

Απ' τα βουνά στις θάλασσες
όρτσα στα πέρατα
του κόσμου που αλλάζει
όνειρο που μας φωνάζει

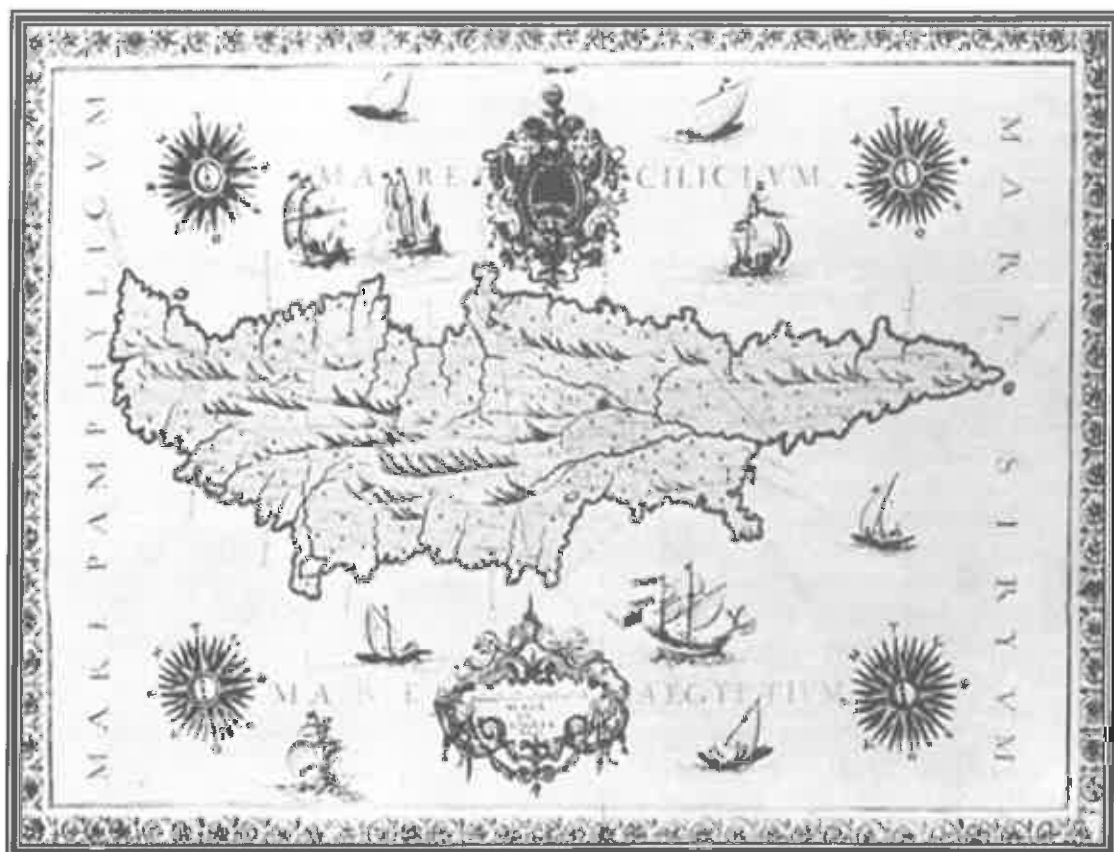
Φυτρώνουμε στα όνειρα
χτίζουμε σίγουρα
την ανθρωπιά του κόσμου
λόγε Ελληνικέ και φως μου

Απ' τα βουνά στα κύματα
λέμε ποιήματα
Ομήρου και Ελύτη
που 'χανε τις λέξεις σπίτι

Τις θάλασσες οργώσαμε
και όσα δώσαμε
της Αρκαδίας μύρα
άνθισαν μες' την αλμύρα

Απ' τα βουνά στις θάλασσες
μοίρα μας άλλαξες
και πάντα ακόμη ίδιοι
σαν της Κύπρου το ταξείδι

Πατρίδα μας τα λόγια
μένουν με τα χρόνια μας
στην Αρκαδία πίσω
χώματα να τα φιλήσω

ΔΕΣΜΟΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ – ΚΥΠΡΟΥ

Οι δεσμοί αυτοί είναι ιστορικοί, είναι πνευματικοί, και είναι ακόμη συναισθηματικοί.

Προϊστορικοί είναι οι δεσμοί της Αρκαδίας με την Κύπρο και χρονολογούνται από τον 12^{ον} π.Χ. αιώνα, όταν οι πρώτοι άποικοι της νήσου ήσαν οι Αρκάδες. Δύο αρχαίοι ιστορικοί ο Ηρόδοτος και ο Πausanίας αναφέρουν το γεγονός.

Κατά ταύτα, η εγκατάστασις των Αρκάδων αποίκων εις την Κύπρον έγινε πρό της καθόδου των Δωριέων εις την Πελοπόννησον, μάλιστα δε προηγήθησαν ούτοι και αυτών των Αιολικών και Ιωνικών αποίκων, αι οποίαι κατέκτησαν αργότερα τα παράλια της Μ. Ασίας. Από την ανάγνωσιν των Κυπριακών επιγραφών και εκ της συγκριτικής μελέτης τούτων υπό ειδικών γλωσσολόγων, κατεδείχθη η συγγένεια και επεβεβαιώθη η μεγίστη ομοιότης της αρχαίας Κυπριακής Διαλέκτου με την αρχαίαν Αρκαδικήν Διάλεκτον.

Οι τάφοι των βασιλέων – διαδόχων του Αγαπήνορος, που υπάρχουν στις εκτεταμένες νεκροπόλεις βορείως της σημερινής πόλεως, συνθέτουν τους συναισθηματικούς δεσμούς της Αρκαδίας με την νήσον Κύπρον και που έρχεται να επιβεβαιώσει η κόρη του Αγαπήνορος Λαοδίκη με την επιγραφήν στο πέπλο που έστειλε για αφιέρωμα στην Αλέα Αθηνά της Τηγέας.

Η πνευματική κληρονομιά των αρχαίων προγόνων μας Αρκάδων, με την οποία ησθάνθησαν την χαράν της κοινωνικής ζωής, και πρό παντός η αφοσίωσίς των με ενθουσιασμό εις την μουσικήν, την ποίησιν και την ορχηστρικήν κρατεί σχεδόν την συμβολικήν της σημασίαν ανάμεσα στους αιώνας και διατηρεί ακόμη και σήμερα μεταξύ των το αρχαϊκό ύφος, αρμονικό σύμβολο ενός αιώνιου ειδυλλίου.

Ηλίας Μαρτιολόπουλος
Ακαδημαϊκός

Στην Κρήτη ιδρύουν ολόκληρες πόλεις, όπως τη Γόρτυνα, Κύδωνα, Κατρέα, από τους γίους του Τεγεάτη (Γόρτυνα, Κύδωνα). Από την Κρήτη μετανάστευσαν στην Κύπρο. Καθ' ότι: "Ούτε οι Αιγύπτιοι κατείχαν την Κύπρον ή άλλας νήσους ή ήσαν θαλασσοκράτορες την εποχή εκείνην, κατά την οποίαν θαλασσοκρατούσαν οι Αρκάδες δια να δύναται ένας Αιγύπτιος ή ένας Φοίνιξ να ιδρύση πόλιν εις Κύπρον", όπως ελέγχθηκε στην Αλφειού Αποδημία.

Πάντως, κατά τον 14^ο και 13^ο π.Χ. αιώνα έφθασαν στις παράλιες κυπριακές πόλεις ως έμποροι και τεχνίτες και η επίδραση τους ήταν τόσο έντονη και απλώθηκε σταδιακά σε τόσες εκδηλώσεις της ζωής, ώστε η Κύπρος όχι μόνο εξελληνίστηκε εντελώς, αλλά διαφύλαξε σ' ολόκληρη την μετέπειτα ιστορική πορεία, την αρκαδική παράδοση.

Η ιστορία μιας γλώσσας ή μιας διαλέκτου αποτελεί μια πτυχή της Ιστορίας. Έτσι η κυπριακή διάλεκτος, όπως διαμορφώθηκε με την πάροδο των αιώνων, έχει πολλές ομοιότητες με τη διάλεκτο της Αρκαδίας, απ' όπου ήλθαν οι Αχαιοί άποικοι. Οι Αχαιοί της Μυκηναϊκής εποχής ήταν πρόγονοι των Αρκάδων και Κυπρίων της ιστορικής εποχής. Επιγραφικά κείμενα μας δίνουν μια εικόνα της Κυπριακής διαλέκτου αρκετή για να δείξει τη στενή συγγένειά της με τη διάλεκτο που μιλούσαν την ίδια εποχή: "Η συγγένεια της κυπριακής και αρκαδικής έχει δώσει λαβή στην υπόθεση ότι και οι δύο κατάγονται από κοινή μητέρα, την αρκαδοκυπριακή των μυκηναϊκών χρόνων". Έτσι βεβαιώνεται ότι ένα μέρος από τους Έλληνες της Κύπρου κατάγονται από την Αρκαδία και άλλες περιοχές της Πελοποννήσου, όπου ήταν απλωμένη η αρκαδική πριν από την κάθοδο των Δωριέων. Από άλλες πηγές γνωρίζουμε ότι η βόρεια ακτή της Κύπρου λεγόταν "Αχαιών ακτή" κατά τον Στράβωνα και οι ιερείς μιας άγνωστης θεότητας λέγονταν "Αχαιομόνταις".

Μάλιστα γύρω στο 1886, διατυπώθηκε για πρώτη φορά η ιδέα ότι οι Αχαιοί των ομηρικών ποιημάτων ήταν οι ίδιοι οι Αρκάδες. Και πήρε δύναμη όταν παρατηρήθηκε ότι μερικά αρκαδικά διαλεκτικά στοιχεία σώζονται σε επιγραφές χωρών της Πελοποννήσου, όπου είχαν κατοικήσει Αχαιοί πριν από του Δωριείς.

ΑΡΚΑΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Γενναία μερίδα τιμής στον εξελληνισμό της αρχαίας Κύπρου έχει και η μαγευτική και ιστορική μας Αρκαδία. Που το ξέρουμε; Μας το πληροφορούν οι αρχαίοι συγγραφείς, με κορυφαίο τον πατέρα της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας τον θεόν Όμηρο. Μας το βεβαιώνουν τα πλούσια ανασκαφικά ευρήματα. Μας το φωνάζουν οι γραφές και οι επιγραφές, που έφερε στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη, σχίζοντας προσεχτικά τα φιλόξενα και στοργικά κυπριακά σπλάχνα.

Πριν τον Τρωικό Πόλεμο.

Αρχίζοντας από τα παραμυθένια χρόνια της Κύπρου, τον πρώτο γηγενή βασιλιά τον Όφιν, πνίγει και σκοτώνει ο Ασωπός από την Αρκαδία, του αρπάζει το θρόνο και βασιλεύει πάνω στο νησί χρόνια πολλά κι ευτυχισμένα, με την αγαπημένη του γυναίκα Μετώπη. Αυτό το παραμύθι φανερώνει ότι προ του Τρωικού Πολέμου και μετά την καταστροφή των Κάρων πειρατών του Αιγαίου, από τον θαλασσοκράτορα βασιλιά της Κνωσού Μίνωα, η θάλασσα έμεινε ελεύθερη. Τότε άρχισε ένας μεταναστευτικός οργασμός, που κάθε πόλη και βασίλειο της Ελλάδας έστελνε τους τολμηρούς θαλασσοπόρους του για να δημιουργήσουν αποικίες. Οι Αχαιοί της Πελοποννήσου, σαν πιο τολμηροί θαλασσοπόροι, ήρθαν στην Κρήτη, την κατέλαβαν και μετά προχώρησαν ως την Κύπρο και αποίκισαν τα γύρω της παράλια.

Φαίνεται, λόγω του ορεινού εδάφους της Αρκαδίας, οι κάτοικοι της αναγκάζονταν να μεταναστεύουν ομαδικά σε άλλες χώρες, με αποτέλεσμα από την πρώιμη εποχή της ιστορίας, την προϊστορία, να αναφέρονται αποικίες Αρκάδων σ' όλες τις περιοχές τις Μεσογείου. Έτσι αναφέρονται αποικίες Αρκάδων στην Ιταλία, την Κρήτη, την Λιβύη, τη Μικρά Ασία, τον Πόντο, την Κύπρο.

Στην Εγκώμη (Αλάσια) βρέθηκαν δύο χάλκινα αγάλματα. Το ένα είναι ο Αρκαδικός θεός "Απόλλων ο Κεραιάτης" και το άλλο ένα χάλκινο άγαλμα γενειοφόρου θεού, που πιθανόν να είναι του Αρκαδικού Πάνα. Η λατρεία του Αρκαδικού θεού Απόλλωνα του Κεραιάτου διατηρήθηκε στη νήσο μέχρι τους Ελληνιστικούς χρόνους, όπως μαρτυρείται από επιγραφή που βρέθηκε στην Πύλα της Λάρνακας: "ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΕΡΑΙΑΤΗ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΜΕΝΩΝΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ".

Από τα ευρήματα και σε άλλες τοποθεσίες, δείχνουν πειστικά την αρκαδική παρουσία στην Κύπρο απ' τον 14^ο π.Χ. αιώνα και προϋποθέτουν κυριαρχία στο διοικητικό, οικονομικό και πολιτιστικό τομέα, δηλαδή την εμπορική και πολιτιστική επικοινωνία της Κύπρου με την Αρκαδία και της Αρκαδίας με την Κύπρο. Γι' αυτό η Κύπρος μπορεί να χαρακτηριστεί σαν κιβωτός των ελληνικών παραδόσεων.

Μετά τον Τρωικό Πόλεμο

Οι σχέσεις της Κύπρου με την Αρκαδία δεν προκύπτουν μόνον από τη συγγένεια της αρκαδικής με την αρχαία κυπριακή διάλεκτο, αλλά και από τους μύθους που αναφέρονται στον εποικισμό της Κύπρου. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ο μύθος για την ίδρυση της Πάφου από τους Αρκάδες, από τον Αγαπήνορα, τον βασιλιά της Τεγέας.

Όταν αποφασίστηκε η εκστρατεία εναντίον της Τροίας, οι Αρκάδες, έλαβαν μέρος με εξήντα πλοία, έχοντας αρχηγό τους τον βασιλιά της Τεγέας Αγαπήνορα, γιο του Αργοναύτη, ξακουστού κυβερνήτη της "Αργώ" βασιλιά Αγκαία, εγγονό του Λυκούργου και σύμφωνα με τον Απολλόδωρο έναν από τους μνηστήρες της Ωραίας Ελένης. Τη συμμετοχή τους στην εκστρατεία αναφέρει στην Ιλιάδα ο μεγάλος Όμηρος!

Ο Μενέλαος δεν πήγε μόνο στην Αρκαδία, αλλά και στην Κύπρο, μαζί με τον Οδυσσέα και τον Ταλθύσιο, σύμφωνα με την πληροφορία που δίδωσε ο Απολλόδωρος. Ταξίδεψαν στην Κύπρο με σκοπό να παρακαλέσουν τον Κινύρα, ηγεμόνα της Κύπρου, αρχιερέα της Πάφου και λυρικό ποιητή, για να πάρει μέρος στην εκστρατεία εναντίον της Τροίας. Ίσως τότε να έστειλε ο Κινύρας την γνωστή πανοπλία σαν δώρο στον Αγαμέμνονα, που τη φορούσε στην Τροία και την αναφέρει ο Όμηρος ως εξής:

Μετά την άλωση της Τροίας, σύμφωνα με το μύθο, οι Αρκάδες με τον Αγαπήνορα, καθώς έπαιρναν το δρόμο του γυρισμού, τους βρήκε θαλασσοταραχή στον Καφηρέα και ξέπεσαν με το στόλο τους στις νοτιοδυτικές ακρογιαλιές της Κύπρου.

Έτσι παρουσιάζεται από τον Πausανία σαν ένα γεγονός συγκυριακό.

"Αγαπήνωρ δέ ο Αγκαίου τοῦ Λυκούργου μετὰ Ἑχέμον βασιλεύσας ἐς Τροίαν ἡγήσατο Ἀρκάσιν. Ἰλίου δὲ ἀλώσεως ὁ τοῦ Ἑλλήσι κατὰ τὸν πλοῦν τὸν οἶκαδε ἐπιγενόμενος χειμῶν Αγαπήνορα καὶ τὸ Ἀρκάδων ναυτικὸν κατήνεγκεν ἐς Κύπρον, καὶ Πάφου τε Αγαπήνωρ ἐγένετο οἰκιστὴς καὶ τῆς Αφροδίτης κατεσκευάσατο ἐν Παλαίπαφῳ τὸ ἱερόν"

Διαβάζουμε λοιπόν το μεταφρασμένο κείμενο:

Ο Αγαπήνορας, γιος του παιδιού του Λυκούργου Αγκαίου, που ήταν βασιλιάς μετά τον Εχέμο, οδήγησε στην Τροία τους Αρκάδες. Μετά την άλωση της Τροίας η τρικυμία που έπιασε, όταν οι Έλληνες γύριζαν στην πατρίδα τους, πέταξε τον Αγαπήνορα και το ναυτικό των Αρκάδων στην Κύπρο.

Έτσι ο Αγαπήνορας έγινε οικιστής της Πάφου και έχτισε το ιερό της Αφροδίτης. Στην Παλαίπαφο πρωτύτερα η θεά λατρευόταν από τους Κυπρίους σε κάποιο μέρος που ονομαζόταν Γολγοί. Μετά από χρόνια η Λαοδίκη, που καταγόταν από τον Αγαπήνορα, έστειλε στην Τεγέα ένα πέπλο για την Αλέα Αθηνά. Το επίγραμμα, που είναι πάνω στο αφιέρωμα, φανέρωνε και την καταγωγή της Λαοδίκης:

"Το πέπλο αυτό είναι της Λαοδίκης, το αφιερώνει

στην Αθηνά, από την ιερή Κύπρο στην ευρύχωρη πατρίδα της".

Για την εγκατάσταση, εξ' άλλου, των Αρκάδων στην Κύπρο, μας κάνει λόγο και ο γεωγράφος Στράβων:

"Εἰθ' ἡ Πάφος, κτίσμα Αγαπήνορος, και λιμένα ἔχουσα και ιερὰ εὐ κατασκευασμένα διέχει δε πεζὴ σταδίου ἐξήκοντα της Παλαίπαφου, και πανηγυρίζει δια της οδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ την Παλαίπαφον ἄνδρες ομοῦ γυναιξὶν συνιόντες και εκ των ἄλλων πόλεων".

Στα μέσα του 16 αιώνα ένας λόγιος Κύπριος από την Ποταμίου της Λεμεσού, ο Νεόφυτος Ρόδιος, αναφέρεται στην αποίκηση της Κύπρου από τους Αρκάδες, χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες του Πausανία και του Στράβωνα ως εξής:

"Ο Στράβων και ο Πausανίας λέγουσι πως την Πάφον την ἔκτισεν ο Αγαπήνωρ, ο Πausανίας εἰς τα Ἀρκαδικά ἐστὶ γράφει. Ἐπιγενόμενος χειμῶν Αγαπήνωρ τε και το Ἀρκαδικὸν ναυτικὸν κατήνεγκεν εἰς Κύπρον και Πάφου τε Αγαπήνωρ ἐγένετο οἰκιστὴς, και της Αφροδίτης κατεσκευάσατο ἐν πόλει Πάφῳ το ἱερόν".

Έτσι λοιπόν ο Αγαπήνορας εγκαταστάθηκε στην Κύπρο και έγινε οικιστής της Πάφου και έχτισε το ιερό της Αφροδίτης. Αργότερα, η απόγονός του Λαοδίκη, όπως είπαμε και παραπάνω, έστειλε στην Τεγέα ένα πέπλο για την Αλέα Αθηνά, από την ιερή Κύπρο, στη μεγάλη της πατρίδα. Αλλά *"ἐν Τεγέᾳ υπήρχε και ναὸς Αφροδίτης καλούμενης Παφίας, ἰδρύσατο σε αὐτὴν Λαοδίκην ...οικοῦσα ἐν Πάφῳ"*.

Ο μύθος αυτός επιβεβαιώνει ὅσα γνωρίζουμε για το βασιλιά της Πάφου και αρχιερέα του ναοῦ της Αφροδίτης Κινύρα, που ἔζησε κατὰ τη διάρκεια του Τρωικοῦ πολέμου. Σύμφωνα με την παράδοση, ο Αγαπήνορας κατόρθωσε να εκδιώξει τον Κινύρα και να γίνει κύριος της Παλαίπαφου, ὅπου οι ανασκαφές ἀποκάλυψαν πλούσιο ἀρχαιολογικὸ υλικό του 12ου π.χ. αιώνα.

Αλλά και στην Κύπρο εκτός από την Πάφο υπήρχε και ολόκληρο συγκρότημα Ἀρκαδικῶν ἀποικίων και πόλη "Αρκαδία", ὅπως στην Κρήτη και στην Αίγυπτο. Ἀκόμη πρέπει να προσθέσουμε ὅτι στις ακτές της Πάφου, στην τοποθεσία "Παλαιό-καστρο, Μάα", ἦρθε πριν λίγα χρόνια στο φως οχυρωμένη μικρὴ πόλη, που ἰδρύθηκε ἀπὸ

τους Ἀχαιοὺς ἀποίκους στα τέλη του 11^{ου} π.Χ. αιώνα. Φαίνεται ὅτι στην πόλη αὐτή, ἔγινε ἡ πρώτη εγκατάσταση των Ἀχαιῶν, πριν ἀπὸ την προώθησή τους στην υπόλοιπη Κύπρο. Εἶναι οχυρωμένη με κυκλώπεια τείχη, ὅπως ἡ Εγκώμη και το Κίτιο και ἡ ανασκαφὴ ἀποκάλυψε ἀφθονο υλικὸ κεραμικὴς μυκηναϊκοῦ ρυθμοῦ. Ἡ ἱστορία ἀνακυκλώνεται ἀπὸ την εποχὴ που γλωσσολόγοι ἐκτιμοῦν την πρώτη μαρτυρία του Πausανία για τον βασιλιά της Πάφου, τον Ἀρκάδα Αγαπήνορα, ὡς πρῶτο ἰδρυτὴ ἑλληνικῆς ἀποικίας στην

Κύπρο, πριν από άλλες φυλές, Αιολικής, Ιωνικής ή Δωρικής, εγκατασταθούν στα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας. Το 1952 οι Γάλλοι Τζέι Μπέρναντ και Τζωρτζ Ντεσεγέ, ενδιαφέρθηκαν για τη διεύρυνση του αρχαίου μύθου, για την ίδρυση της Πάφου από τον Αρκάδα Αγαπήνορα και της υπόθεσης αν η σημερινή Πάφος βρίσκεται στην Παλαίπαφο, δηλαδή στα Κούκλια. Εκεί έκτισε την Πάφο ο Αγαπήνορας και ανήγειρε το ναό της Αφροδίτης, που σήμερα βρίσκεται ο ναός της Παναγίας της Αφροδίτισσας. Ένα τεκμήριο της εμμονής των Κυπρίων στις παλιές μνήμες, γιατί "η αρχαία ψυχή δεν έσβυσε".

Μάλιστα μεταξύ Πάφου και Λεμεσού υπάρχει η "Πέτρα του Ρωμιού" ή ο Βράχος της Αφροδίτης, το σημείο όπου αναδύθηκε η Κύπριδα Αφροδίτη, η θεά του Έρωτα και του Γάμου, μα και η θαλασσινή θεά, η φιλομειδής και καλλιστέφανος. Ακόμη δυτικά της Πάφου, το χωριό Γεροσκήπου, πήρε το όνομά του από τους "ιερούς κήπους" που ήσαν εκεί γεμάτοι άνθη.

Αλλά και στην Τεγέα υπήρχε ναός της Αφροδίτης. "Υπήρχε δε εν Τεγέα παρά του ναού της Δήμητρος και της κόρης, ναός της Αφροδίτης Παφίας, ον έκτισεν η Λαοδίκη αύτη του Αγαπήνορος, όστις ρητώς διαμαρτυρείται ότι δεν επέστρεψεν εις Αρκαδίαν, οικιστής γενόμενος της Πάφου, ως και ο Στράβων και ο Λυκόφρων και επίγραμμα εν τη Ανθολογία επιμαρτυρούσιν".

Οι Αρκάδες της Κύπρου διατηρούσαν αναμνήσεις για την προέλευση των προγόνων τους. Έτσι η Λαοδίκη καθόταν επί ένα χρόνο και ύφαινε μ' ένα σωρό υφάντριες το λευκομέταξο πέπλο της Αλέας Αθηνάς και το έστειλε από την Κύπρο στην Τεγέα, στη γιορτή της πάνδημης ωραίας θεάς, στα Αλέαια, με το γνωστό επίγραμμα. Αυτές οι μαρτυρίες έχουν επιβεβαιωθεί σε σημαντικό βαθμό από νεότερες επιστημονικές έρευνες. "Ανασκαφές έχουν φέρει στο φως σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους και πλούσια ευρήματα που επιβεβαιώνουν, μαζί με τις παραδόσεις, την προέλευση των Ελλήνων της Κύπρου από την Αρκαδία", όπως αναφέρει ο ακαδημαϊκός και καθηγητής Μ. Β. Σακελλαρίου από το "Διεθνές Συμπόσιο" που έγινε στη Λάρνακα στις 8.6.1986. Εξάλλου ο καθηγητής Ο. Masson λέγει στο Συμπόσιο: "Η θρυλική αφήγηση για την ίδρυση της Πάφου από τον Αγαπήνορα επιβεβαιώθηκε από επιγραφικές μαρτυρίες".

Επιγραφικά κείμενα μας δίνουν μια εικόνα της κυπριακής διαλέκτου, αρκετή να δείξει τη στενή συγγένεια με τη διάλεκτο που μιλούσαν την ίδια εποχή, δηλαδή την τελευταία προχριστιανική χιλιετία.

Η συγγένεια της Κυπριακής και της αρκαδικής έχει δώσει λαβή στην υπόθεση ότι και οι δύο κατάγονταν από την κοινή μητέρα, την αρκαδοκυπριακή των μυκηναϊκών χρόνων. Έτσι βεβαιώνεται ότι ένα μέρος από τους Έλληνες της Κύπρου, κατάγονταν από την Αρκαδία και άλλες περιοχές της Πελοποννήσου, όπου ήταν απλωμένη η Αρκαδική πριν από την κάθοδο των Δωριέων. Αυτή η γλώσσα τη λαλούν ακόμη στα χωριά της Κύπρου κι είναι η προϊστορική ηχώ των λέξεων, που χτυπιέται μαζί με τα "λαλάρια" στο ποτάμι της ζωντανής αυτής γλώσσας των χιλιετηριδίων. "Ελλάδος φθόγγον χέουσιν", κατά τον Αισχύλο και όπως είναι μια ελληνική διάλεκτος και η καταγωγή της, είναι σχεδόν αποκλειστικά ελληνική: Η αρκαδοκυπριακή διάλεκτος". "Η πιο αφευδής μαρτυρία της γενεαλογίας των Κυπρίων είναι η γλωσσολογία τους με ζωντανές τις ρίζες της στην Αρκαδική διάλεκτο του 11ου π. Χ. Αιώνα", τονίζει η Αρκαδο - Μελισσάνθη. Ο πληθυσμός κεληδούσε την πανάρχαια γλώσσα των Αχαιών στο πιο καθαρίο τύπο της: της ορεινής Αρκαδίας.

Αρκαδο-Κυπριακά Τοπωνύμια

Εκτός από την αρκαδοκυπριακή διάλεκτο και τα κοινά αρκαδοκυπριακά τοπωνύμια, επιβεβαιώνουν τη διαχρονική συνέχεια των δύο αδελφών λαών. "Τόπων τινών ονόματα λεγόμενα μνηύουσι την πάλαι ποτέ αυτών ενοίκησιν", γράφει ο Διον. Αλικάρνασσεύς. Τοπωνύμια υπάρχουν και στην Αρκαδία και στην Κύπρο, τα οποία θα πρέπει να εξετασθούν ως γλωσσικό τεκμήριο αποικισμού και ενδεικτικό της συντηρητικότητας των τοπωνυμίων ως γλωσσικών στοιχείων:

Βάσσαι Αρχαίας Φυγαλίας και **Βάσσα** (Βήσσα) χωρίον Λεμεσού.

Σαϊτάς του Ντάρρα και **Σαϊτάς** της Κύπρου.

Λιβεργά της Κανδύλας και **Λιβερά** της Κύπρου.

Λύμπια Κυνουρίας και **Λύμπια** Κύπρου.

Μαρί Κυνουρίας και **Μαρίν** Κύπρου.

Τεγέα Αρκαδίας και **Τεγησσός** Κύπρου.

Κολλίνες Μαντινείας και **Κολλινία** (Λοφώδης περιοχή Κύπρου).

Κυλλήνη (όρος) Αρκαδίας και **Κυλλήνια**, χωρίον Πάφου.

Απόλλων Κερεάτης (ιερόν) Αρκαδίας και **Απόλλων Κεραιάτης** (άγαλμα) Εγκώμης (Αλάσιας) Κύπρου.

Απόλλων Αγυειύς (Τεγέα) και **Αγιάτης Απόλλων** (Αγυιά Κύπρου).

Κερύνεια (τοπωνύμιο) Αρκαδίας και **Κυρήνεια** Κύπρου.

Κλάριος Απόλλων (Αρκαδία) και **Κλάριος** (ποταμός Κύπρου).

Πύλαι Αρκαδίας και **Πύλα** Λάρνακος.

Μακαρία Αρκαδίας (Παυσ. Η' 3,3) και **Μακαρία** Κύπρου.

Μαλούς (ποταμός) Αρκαδίας και **Μαλούντα** της Κύπρου.

Μακούνια Τσακωνιάς και **Μακούντα** Κύπρου.

Γλαντισιά χωριό της Γορτυνίας και **Αγλαντζιά** Κύπρου.

Σπάθαρι, χωριό της Γορτυνίας και **Σπαθαρικό** Κύπρου

Μάραθα (χωρίον) Γορτυνίας και **Μάραθον** (ποτάμι) Κύπρου.

Τραπεζούς Αρκαδίας και **Τραπεζού** (κώμη) επαρχίας Αμμοχώστου
Ακόμη επισημαίνουμε και άλλα γνωστά σήμερα Αρκαδοκυπριακά τοπωνύμια, που πρέπει να εξετασθούν κάποτε όπως:

Αγριδάκι, **Ζαχαρία**, **Καλλιάνα**, **Καλλιάνι**, **Καμινάρια**, **Λύμπια**, **Σόλος**, **Γόλογος**, κ.λ.π.

Τα κοινά αρκαδοκυπριακά τοπωνύμια, η αρκαδοκυπριακή διάλεκτος, η κοινή λατρεία, οι νόμοι, τα ήθη κι έθιμα επιβεβαιώνουν, για όσους αμφιβάλλουν, το φυλετικό δεσμό που δεν αδυνάτισε στη διαδρομή των αιώνων και διαχρονικά συνεχίζονται οι ιστορικές σχέσεις μέχρι σήμερα. Και όπως τονίζει σε χαιρετισμό του, ο αειμνήστος Αρχιεπίσκοπος Μακάριος: "Οι Έλληνες της Κύπρου συγγενεύουσιν εξ αίματος μετά των Αρκάδων, διότι προ δεκατεσσάρων και πλέον αιώνων προ Χριστού, μεταξύ των πρώτων Ελλήνων αποίκων της Κύπρου, ήσαν Έλληνες Αρκάδες. Οι Κύπριοι είμεθα υπερήφανοι δια τους τοιούτους προγόνους μας". Έτσι όχι μόνο ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος επισκέφθηκε την Τρίπολη, αλλά και αργότερα ο Γορτυνιακής καταγωγής Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Γιώργος Βασιλείου, για μια αναβάθμιση των ιστορικών αυτών δεσμών.

Νεώτερες Αρκαδοκυπριακές Σχέσεις

Όμως αξίζει να δούμε και κάποιες νεώτερες Αρκαδοκυπριακές σχέσεις:

Στα μέσα του 16ου αιώνα ένας λόγιος Κύπριος από την Ποταμίου της Λεμεσού, ο Νεόφυτος Ρόδιος, αναφέρεται στην αποίκηση της Κύπρου από τους Αρκάδες, χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες του Παισανία και του Στράβωνα στο βιβλίο του "Περὶ Ἡρώων, Στρατηγῶν, Φιλοσόφων, Αγίων και ἄλλων ονομαστῶν ἀνθρώπων οποῦ ευγέκασιν ἀπὸ το νησί της Κύπρου" (1659).

Κατὰ τον 15ο αἰώνα ο Δημήτρης Ράλλη Λάσκαρης, γιος του "πρωτομάστορα" Τσακωνίτη Ισαάκιου Ράλλη Λάσκαρη (1476) ἦταν Μέγας Δούκας κι ἐγίνε Διοικητής στην Κύπρο.

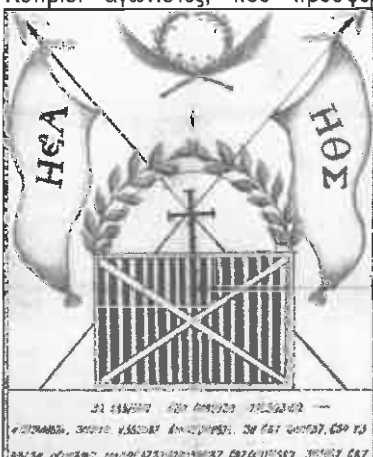
Οι ιστορικοί δεσμοί ἐκδηλώνονται και στην ἀνταρσία του 1578 ἀπὸ τους Κυπρίους και τότε ο Δημητσανίτης Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος Δ' ἐγράψε ἓνα γράμμα συμπαράστασης στον Ἀρχιεπίσκοπο "Πάσης Κύπρου και Νέας Ἰουστινιάνης" Βενιαμίν.

Ακόμη στην Κύπρο βρέθηκε ἐξέχων Στεμνισιώτης ιεράρχης, ο Δεσπότης Ἱερεμίας Κόκκαλης, ὅπως ἀναγράφεται στον κτητορικό κώδικα της Μονῆς Φιλοσόφου Γορτυνίας. Καὶ ἦταν ἐπόμενο, γιατί η παράδοση ἀναφέρει για τα συνεχῆ ταξίδια στην Κύπρο μετὰλλων της Στεμνίτσας, την εποχὴ της Τουρκοκρατίας.

Το 1795 ο Κύπριος Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γεράσιμος Γ' χειροτόνησε Ἐπίσκοπο Δημητσάνης τον Κύπριο φιλόθεο Χατζή (1795-1821), που ως τότε ὑπηρετοῦσε ως διάκονος στη Μονὴ Προδρόμου. Συνετέλεσε πολὺ στην προαγωγή των "μπαρουτομυλων" της Δημητσάνης κι ἐγίνε μισητός στους Τούρκους, που τελικά τον κλείσανε στις φυλακὲς της Τριπολιτσάς, ὅπου πέθανε στις 10 Σεπτεμβρίου 1821 ἀπὸ ταπεινωτικὴ μεταχείριση.

Στους προεπαναστατικούς χρόνους, ο Στεμνισιώτης Ἀντώνιος Πελοπίδας, ἓνας ἀπὸ τους Ἀποστόλους της Φιλικῆς Ἐταιρείας, βρέθηκε στην Κύπρο κι ἔφερε στην Μεγαλὸνῃσο το χαρμόσυνο και ἐλπιδοφόρο μήνυμα του ξεσηκωμοῦ. Εἶχε μάλιστα και συστατικό γράμμα του Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη πρὸς τον Ἀρχιεπίσκοπο Κυπριανό.

Στη μεγάλη Ἐπανάσταση του Εικοσιένα πήραν μέρος πολλοὶ Κύπριοι ἀγωνιστές, που πρόσφεραν πολλές και σημαντικές ὑπηρεσίες, ἀρκετοὶ δὲ σε μάχες στον Αρκαδικὸ χώρο.

Μεταξύ αὐτῶν εἶναι ο Ἀρχιμανδρίτης Κύπριος Θεόφιλος Θεσεύς ἀπὸ το Στρόβιλο, προάσιο της Λευκωσίας, που συμμετείχε στην Ἄλωση της Τριπολιτσάς. Ακόμη ὅπως γράφει ο Φωτάκος στ' Απομνημονεύματά του: "Ἀρχιμανδρίτης Κύπριος σκοπεῖ την δολοφονίαν του ἡγέτη! Γίνεκε μέλος της Φιλικῆς Ἐταιρείας και

συναντήθηκε με τον θεῖο του Ἀρχιεπίσκοπο Κυπριανό (ἐκτελεσθέντα 9.7.1821)"

Και πολλοὺς ἄλλους Κύπριους Ἀγωνιστές θα μπορούσα να ἀναφέρω που πολέμησαν στην Ἄλωση της Τριπολιτσάς, ὅπως τον Ἰωάννη Γεωργίου, Χρήστο Μιχαήλον, Ἰωάννη Κύπριο, καθώς και τους Μιχαλῖο και Ζαχαρία Καραγεώργη. Το 1827 στη Ναυμαχία του Ναυαρίνου, 150 Κύπριοι ἀναφέρονται μεταξύ των νεκρῶν.

Τέλος ἀξίζει να ἀναφέρω ὅτι στο παναρκαδικὸ ἐγερτήριο δονοῦν τα πεζογραφήματα και ποιήματα των Αρκάδων λογοτεχνῶν για τη δουλωμένη μας Κύπρο:

Ἀθανασιάδης Σωτήρης: Στην Κύπρο.

Ἀδαμόπουλος Γεώργιος: Κύπρος - Αρκαδία.

Ἀρβανίτης Ἰωάννης: Κυπριακὸ τραγούδι στον Αὐξεντίου

Ἀντωνόπουλος Πάνος: Στην Κύπρο μας/ Για την λευτεριά της

Κύπρου.

Βαγενάς Θάνος: Ἀδελφικοί δεσμοὶ Αρκαδίας με μαρτυρική Κύπρο
Δασκαλόπουλος Νίκος: Κάτω τα χέρια ἀπὸ την Κύπρο

Θεοδωρόπουλος Δημ.: Ὅλοι στην Κύπρο/ Ἀπ' την πατρίδα την τρανή.

Καντάρη Λώρη: Ὅρκος (εἰς μνήμην ἀδελφῶν Κυπρίων).

Κασινης Μήτσος: Ἐμπρός Ἑλληνες / Γαλάζιο νησί / Ἐπίγραμμα ἀπὸ τη Συλλογὴ: "Σταυρωμένη Κύπρος".

Κριμπάς Χρυσόστομος: Ἀρχαῖες Αρκαδοκυπριακές σχέσεις

Νίκος Κωστάρας: Αρκαδία και Κύπρος

Μαλλίρης Γιάννης: Της Κύπρου μας τα φίδια.

Παπαγιάννης Ἀλέκος: Βασανισμένη Κύπρος / Στὴ μαρτυρική Κύπρο μας.

Σταμπολῆς Γεώργιος: Στὸ σκοτωμένο ἔφηβο της Κύπρου.

Συνοδινός Νάσος: Ἡ Πάφος.

Ψιμούλης Δημοσθένης: Οι ὥρες του σήμερα.

και του Κύπριου **Τίτου Μπάτη:** Οι Στυμφαλίδες Ὀρνίθες

Πάντως εμεῖς οι Αρκάδες, εἴμαστε πολὺ υπερήφανοι για τη συμβολὴ των προγόνων μας στον ἐξελληνισμό της Κύπρου. Το αἷμα μας και το πνεῦμα μας, ἐπότισαν και μπόλιασαν για τα καλὰ το πανέμορφο κυπριακὸ δεντράκι.

Κώστας Π. Καλύβας

Δημοσιογράφος - Ἐκδότης της εφημερίδας «Γορτυνία»

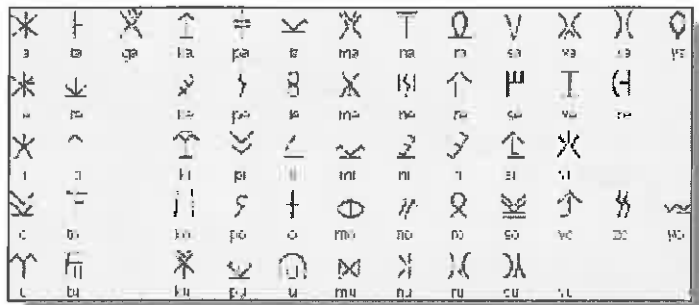
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

Ὅταν οι Μυκηναῖοι ἔμποροι μετοίκησαν στην Κύπρο (1400 π.Χ.), μιλώντας την αρκαδοκυπριακὴ διάλεκτο (μια ἀπὸ τις ἀρχαιότερες ἐλληνικὲς διαλέκτους), χρησιμοποιοῦσαν συλλαβικὸ ἀλφάβητο, που ἀνταποκρινόταν στις ἀνάγκες της γλώσσας τους και ἓνα ἀπὸ τα προβλήματα της συνύπαρξης Μυκηναίων και Ἐτεοκυπρίων ἦταν ὅτι οι δεῦτεροι χρησιμοποιοῦσαν το κυπριακὸ συλλαβάριο, το ὁποῖο ἀπέδιδε μεν τη γλώσσα τους, ἀλλὰ δὲν ἀνταποκρινόταν στις ἀνάγκες της ἐλληνικῆς γλώσσας. Παρόμοιο ἀλφάβητο με τους Δωριεῖς χρησιμοποιοῦσαν και οι Ἀχαιοὶ και Αἰγαῖοι που μετοίκησαν στην Κύπρο μεταξύ 1230-1050 π.Χ. Λαμβάνοντας ὑπόψη μας ὅτι το ἐλληνικὸ ἀλφάβητο (με τη μορφή που το γνωρίζουμε σήμερα) καθιερώθηκε το 403 π.Χ, με βάση τα διάφορα ἀλφάβητα που δημιουργήθηκαν μεταξύ του 10ου - 8ου αἰώνα π.Χ, καταλαβαίνουμε ὅτι ἦταν ἀδύνατο για τους Ἑλληνες ἀποίκους να το χρησιμοποιοῦν και να το γνωρίζουν.

Αναγράφεται το ὄνομα του ἐμπόρου ἢ κατόχου του ἀγγείου (σῶζεται ἀποσπασματικά, Ἰα-si), το πατρὺννυμο (συντομογραφικά, Te-mi, Θεμι-) και ο τόπος προέλευσης (Se, Σε, πιθανότατα Σε(λαμῖς)/Σε(λαμίνιος) Σαλαμῖς/Σαλαμίνιος).

Το ελληνικό αλφάβητο εισάχθηκε στην Κύπρο γύρω στα τέλη του 5ου αιώνα π.Χ. από το βασίλειό της Σαλαμίνας, Ευαγόρα Α', και χρησιμοποιούνταν - παράλληλα με το κυπριακό - μέχρι και το 50 π.Χ. αν και από τον 3ο αιώνα π.Χ. παρατηρούμε μια φθίνουσα πορεία του κυπριακού αλφαβήτου. Τη συγκεκριμένη χρονολογία καθιερώθηκε η αλεξανδρινή κοινή, όπως και σε όλους τους χώρους που κατοικούσαν Έλληνες, έτσι μπορούμε να πούμε ότι η εποχή λίγο πριν και λίγο μετά την αρχική διάδοση του χριστιανισμού όλοι όσοι μιλούσαν Ελληνικά τα μιλούσαν χωρίς διαλεκτικές ιδιομορφίες, εξ ου και ο χαρακτηρισμός «κοινή». Σταδιακά, όμως, λόγω του ότι η Κύπρος - είτε το θέλουμε είτε όχι - είναι κάπως μακριά από τον κυρίως ελληνικό κορμό, δημιουργήθηκαν κάποιες διαλεκτικές διαφορές, γεγονός που υφίσταται σε κάθε γλώσσα και κάθε περιοχή, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό.

Η πρώτη επώνυμη διαλεκτική χρήση της Κυπριακής διαλέκτου ανάγεται στον 7ο αιώνα μ.Χ. και φέρει το όνομα «Βίος του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος». Η επόμενη γνωστή μας χρήση ανάγεται στο 12ο αιώνα μ.Χ. και αποδίδεται στον Άγιο Νεόφυτο τον Έγκλειστο (1134-1219). Κατά τα τέλη του 13ου και αρχές του 14ου αιώνα υπήρχαν οι «Ασσιζες», κωδικοποιημένοι και ταξινομημένοι νόμοι που αρχικά ίσχυαν για το κράτος των Ιεροσολύμων και που μεταφράστηκαν στο τοπικό ιδίωμα. Λόγω και της (επίσης) γαλλικής γλώσσας απαντούμε πολλές κυπριακές λέξεις που έχουν γαλλική προέλευση. Η μεγαλύτερη όμως συνεισφορά της Κυπριακής διαλέκτου στον κόσμο του βιβλίου έγινε από το Λεόντιο Μαχαιρά (1369-1458) στην «Εξήγησιν της γλυκείας χώρας Κύπρου, η οποία λέγεται Κρόνακα, τούτέστιν χρονικόν», το οποίο γνωρίζουμε ως «Χρονικό». Παρόμοιο χρονικό έγραψε και ο Γεώργιος Βουστρώνιος (1456-1501). Γνωστά είναι και τα 156 ερωτικά ποιήματα (Ρίμες της Αγάπης), που γράφτηκαν μεταξύ 1546-1570. Όλα αυτά, όμως, δεν αντικατοπτρίζουν πλήρως την Κυπριακή διάλεκτο, καθώς είναι ένα μίγμα της λόγιας και Κυπριακής γλώσσας.

Η πραγματική Κυπριακή διάλεκτος διαφαίνεται για πρώτη φορά στα δημοτικά τραγούδια (Το Τραούν του Διγενή, Η Αροδαφνούσα, Ο Πραματευτής, Η Τριανταφυλλένη, η Πέρτικα, κτλ), τα οποία δεν είναι γνωστό ποιος ή ποιοι τα εμπνεύστηκαν, ούτε πότε ακριβώς συντέθηκαν: υπολογίζεται ότι αποκρυσταλλώθηκαν από τα μέσα της Βυζαντινής περιόδου μέχρι τα τέλη της Βενετοκρατίας. Η περίοδος της Τουρκοκρατίας δεν έχει να μας δώσει αξιόλογο διαλεκτικό έργο, καθώς οι γράφοντες τα χρόνια εκείνα έκαναν παρατεταμένη χρήση της λόγιας ελληνικής, χρησιμοποιώντας ελάχιστες κυπριακές λέξεις. Σ' αυτό το θέμα μεγάλο ρόλο διαδραμάτισε η Εκκλησία, όπως και στην Ελλάδα και τις ελληνόφωνες περιοχές, αλλά σε περισσότερο βαθμό εδώ, καθώς είχε ρόλο εθναρχικό και πολλά προνόμια και χαλαρώσεις εκ μέρους της τουρκικής αυτοδιοίκησης, αλλά και του ίδιου του εκάστοτε Σουλτάνου, με τον οποίο πολλοί Κύπριοι ιεράρχες είχαν αρκετά καλές σχέσεις.

Η Εκκλησία, βασιζόμενη στην Κοινή Ελληνική (τη γλώσσα του Ευαγγελίου και της Καινής Διαθήκης) διαμόρφωσε μια δική της γραπτή και προφορική απόδοση της ελληνικής γλώσσας, αγνοώντας τις αλλαγές που έχουν επισυμβεί στη γλώσσα του λαού

εδώ και 1700 χρόνια. Έτσι, ενώ ο κόσμος μιλούσε τη σύγχρονη γλώσσα, είτε αυτή λέγεται νεοβυζαντινή, είτε αυτή λέγεται μεσαιωνική, νεοελληνική ή δημοτική, οι πατέρες της Εκκλησίας συνέχισαν να μιλούν μια παραλλαγή της ελληνιστικής κοινής, η οποία, με τη συντηρητική της ανανέωση μετατράπηκε στη γνωστή σε μας καθαρεύουσα (δηλαδή, «αυτή που είναι καθαρή»).

Την άποψη της Εκκλησίας ασπάζονταν πολλοί λόγιοι και μορφωμένοι, ωθούμενοι από το κίνημα του απικισμού (τη χρήση, δηλαδή, αρχαϊζουσας γλώσσας, όμοιας με την αττική διάλεκτο), με αποτέλεσμα να υπάρχει μια άδικη καταπίεση της γλώσσας του λαού, της δημοτικής και μια κατάχρηση και, πολλές φορές, διαστρέβλωση της αρχαιοελληνικής γλώσσας. Ας σημειωθεί ότι οι απικιστές καταδίκασαν λέξεις ή τύπους που βρίσκονται στην Καινή Διαθήκη, γεγονός το οποίο δεν αποθάρρυνε μεγάλους πατέρες της Εκκλησίας να κάνουν χρήση της απικίζουσας διαλέκτου, με σκοπό να προσεγγίσουν τους λόγιους και μορφωμένους ελληνόφωνους. Έτσι, για περίπου 16 ολόκληρους αιώνες καθιερώνεται μια διγλωσσία, η οποία, ευτυχώς, δεν επηρέασε τόσο πολύ το νησί μας, το οποίο διατήρησε, με εξαίρεση την αδιάλλακτη μέχρι σήμερα Εκκλησία, τη γλώσσα του λαού, όπως αυτή μιλιόταν και εξελισσόταν, χωρίς να θέτει όρια γλωσσικά.

Αξιόλογος και αξιοπρόσεκτος ποιητής είναι ο Βασίλης Μιχαηλίδης (1849-1917), που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ο εθνικός μας ποιητής, ο οποίος χρησιμοποιεί την Κυπριακή διάλεκτο στα ποιήματά του, ταυτόχρονα γράφοντας στη δημοτική και την καθαρεύουσα. Τα γνωστότερα του έργα είναι η «9η Ιουλίου», η «Χίωπιστα» και η «Ανεράδα». Άλλος ένας ποιητής της Κύπρου μας είναι ο Δημήτρης Λιπέρτης (1866-1937). Μέχρι το 1911 έγραφε ποιήματα στη δημοτική και την καθαρεύουσα, ενώ από το 1911 και μετά στρέφεται οριστικά προς την Κυπριακή διάλεκτο. Υπάρχουν βέβαια και άλλοι ποιητές και πεζογράφοι που χρησιμοποιούν την Κυπριακή διάλεκτο, όπως ο Γιάννης Σταυρινός-Οικονομίδης (1894-1997), ο Χριστόφορος Θ. Παλέσης (1871-1949), ο Χαράλαμπος Μ. Αζίνος (1905-1979) και ο Παύλος Λιασιδής (1901-1985). Από το 1930 και μετά ελάχιστοι ποιητές χρησιμοποιούν την Κυπριακή διάλεκτο στα έργα τους· ανάμεσά τους ο Κώστας Μόντης (1914). Οι περισσότεροι ποιητές και όλοι οι πεζογράφοι χρησιμοποιούν τη δημοτική γλώσσα για τα ποιήματά τους.

Η Κυπριακή διάλεκτος, που συγκαταλέγεται στις ανατολικές ελληνικές διαλέκτους - με βάση τη διατήρηση ή μη του τελικού -ν-, μαζί με το ιδίωμα της Χίου, της Ικαρίας, της Μικράς Ασίας (καππαδοκικά και ποντιακά). Είναι, ουσιαστικά, η αρχαιότερη ελληνική διάλεκτος που έχει επιζήσει, μαζί με τα Τσακωνικά, στο σύγχρονο κόσμο που επικρατεί η Νέα Ελληνική γλώσσα. Όσον αφορά τη διατήρηση ή όχι όλων των φωνηέντων, η Κυπριακή θεωρείται Νότια διάλεκτος· επιπρόσθετα, κάτι που δεν συμβαίνει σε καμία άλλη βόρεια ή νότια διάλεκτο, έχει διατηρήσει τα διπλά σύμφωνα της αρχαίας ελληνικής. Έτσι, μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι η διάλεκτός μας είναι μια πολυδύναμη και πολυδιάστατη διάλεκτος που μπορεί να σταθεί δίπλα από τη νέα Ελληνική, όπως η διάλεκτος του Quebec δίπλα από τη Γαλλική.

Δεν πρέπει να ντρεπόμαστε για τη διάλεκτό μας, αλλά να προσπαθήσουμε να την εξευμενίσουμε, κρατώντας το ιδιωματικό της στίγμα και εμπλουτίζοντάς την με νέες λέξεις και εκφράσεις. Τα τελευταία 10 περίπου χρόνια γίνεται μια προσπάθεια εκ μέρους διάφορων ανεξάρτητων ατόμων και φορέων να προσδιορίσουν τι είναι διαλεκτικό, τι είναι χωριάτικο και τι (κατά τη γνώμη τους) πρέπει να εκλείψει από τη διάλεκτό μας, κοροϊδεύοντας τους Κύπριους που χρησιμοποιούν βαριά Κυπριακή διάλεκτο. Συνάμα, πάρα πολλά κυπριακά σήριαλ [Μανώλης και Κατίνα (PIK 1), Οι Ιστορίες του Χωρκού (PIK 1), Οι Χρηματιστές (PIK 1), Οι Απέναντι (PIK 2), Οι Άνεμοι του Πάθους (PIK 2), Ανήσυχα χρόνια (MEGA), Τα ψάρκα (MEGA), Γραφείο Ταξί (ANT 1), Το καφενείο (ANT 1), Το παρά πέντε (SIGMA), Οι Αδιάφθοροι (SIGMA), Κύριε Πρόεδρε

(SIGMA) κτλ] χρησιμοποιούν την κυπριακή διάλεκτο ως γλώσσα επικοινωνίας. Έτσι, μαθαίνουμε νέες λέξεις (στην ουσία διαλεκτικές λέξεις που έχουν ξεπέσει κτλ) και μπορούμε να κρίνουμε αισθητικά τη διάλεκτό μας, αλλά και να ακούσουμε την κριτική των ομιλητών της κοινής Ελληνικής.

Άλλος ένας λόγος για την ιδιομορφία της κυπριακής διαλέκτου είναι οι πάμπολλες ξένες προσμίξεις: αρχίζουμε με τις Αραβικές επιδράσεις (7ος - 9ος αιώνας), τη Φραγκοκρατία (1191-1458), την Ενετοκρατία (1458-1570), την Τουρκοκρατία (1570-1878) και την Αγγλοκρατία (1878-1959) και συνεχίζουμε με τις διάφορες εσωτερικές επιδράσεις από τις διάφορες εθνότητες που ζούσαν και ζουν στην Κύπρο (Αιγύπτιοι, Άραβες, Αρμένιοι, Λατίνοι & Μαρωνίτες, Τσιγγάνοι). Να αναφέρουμε επίσης, σε μικρότερο βαθμό, την επίδραση της Λατινικής (επίσημη γλώσσα του Βυζαντίου μέχρι τον 6ο αιώνα μ.Χ.). Η κυπριακή διάλεκτος είναι η μόνη ελληνική διάλεκτος που έχει δεχθεί επιδράσεις από τη Γαλλική, όπως επίσης είναι η μόνη ελληνική διάλεκτος που δεν έχει πάρει λέξεις από τα αλβανικά ή τις σλαβικές γλώσσες. Οι λέξεις της κυπριακής διαλέκτου μπορούν να διαχωριστούν σε:

- α). Λέξεις της πανάρχαιας Κυπριακής διαλέκτου των Αχαιών.
- β). Λέξεις της κλασσικής εποχής και του Ομήρου.
- γ). Λέξεις της κοινής ελληνιστικής (Ευαγγέλια, Καινή Διαθήκη, Εκκλησία).
- δ). Βυζαντινές και λατινικές.
- ε). Γαλλικές (φράγκικες, αρχαιογαλλικές και προβηγκιακές) και ιταλικές (ενετικές).
- ζ). Αραβικές (από επιδρομές και εμποικισμούς).
- η). Τουρκικές.
- θ). Αγγλικές.

Όπως καταλαβαίνετε, ο κάθε λαός μας έχει αφήσει κάποιες λέξεις, τις οποίες εμείς αφομοιώσαμε στη διάλεκτό μας. Έτσι, μελετώντας τα διάφορα κυπριακά λεξικά, θα βρούμε πάρα πολλές αφομοιωμένες ξένες λέξεις, παράλληλα με τις αρχαίες ελληνικές λέξεις. Σήμερα, οι κάτοικοι της Κύπρου, είτε είναι Ελληνοκύπριοι, Αρμένιοι, Λατίνοι ή Μαρωνίτες, είτε είναι Τουρκοκύπριοι μιλούν την κυπριακή διάλεκτο με τις τοπικές της ιδιομορφίες.

Αξιόλογα είναι τα Κυπριακά Λεξικά και Γραμματικές που κυκλοφορούν· απ' αυτά ξεχωρίζουν το «Ετυμολογικό Λεξικό της Ομιλούμενης Κυπριακής Διαλέκτου» και η «Γραμματική της Ομιλούμενης Κυπριακής Διαλέκτου» του Κυριάκου Χατζηιωάννου (Εκδόσεις Ταμασός), όπως και το «Λεξικό ετυμολογικό και ερμηνευτικό της Κυπριακής διαλέκτου» του Κωνσταντίνου Γιαγκουλλή (Βιβλιοθήκη Κύπριων λαϊκών ποιητών αρ. 54).

Αν και υπάρχουν συνολικά 18 ιδιώματα της Κυπριακής διαλέκτου, τα επικρατέστερα σήμερα είναι αυτά της Πάφου, της Μόρφου, της Λεμεσού, των Κοκκινόχωριών, το Ορεινό και της Λευκωσίας, με μικρές διαφορές μεταξύ τους, αν εξαιρέσουμε το ιδίωμα της Μόρφου (υπερβολικό

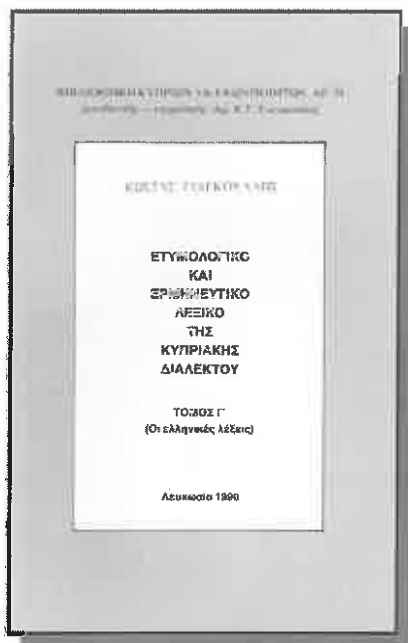
κράτημα της φωνής), της Πάφου (βαρετή, ελλειπτική προφορά) και των Βουνών (πολύ γρήγορη ομιλία). Σήμερα, ο περισσότερος κόσμος έχει αλλοιώσει την εγγενή προφορά του, ακριβώς λόγω της επίδρασης της κοινής νεοελληνικής από τα διάφορα μέσα εκπαίδευσης και επικοινωνίας· θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Κυπριακή είναι η μόνη ζωντανή ελληνική διάλεκτος, αν εξαιρέσουμε τη νοτιοϊταλική (που φθίνει, αν και έχουν ληφθεί νομικά μέτρα για τη διατήρησή της), την ποντιακή (που έχει γίνει κράμα ελληνικών, ρωσικών και τουρκικών) και τη βορειοελλαδική - μακεδονοβλαχική [που η διαφορά της από την κοινή νεοελληνική συνίσταται στην προφορά του λ και την αποβολή μερικών φωνηέντων: το πλι πέτσε (το πουλί πέτασε)].

Συνέπεια του γεγονότος αυτού είναι οι Κύπριοι να στερούνται γλωσσικού αισθήματος και πολλές φορές να μην μπορούν να διακρίνουν τι είναι διαλεκτικό, τη τοπικό και τι κοινό· σταδιακά, λόγω της πρωτεύουσας θέσης της, το ιδίωμα της Λευκωσίας πάει να αντικαταστήσει τα επί μέρους ιδιώματα, καθώς έχει γίνει η ανεπίσημη γλώσσα διδασκαλίας, επικοινωνίας και ενημέρωσης. Ένα κοινό σημείο σε όλα τα κυπριακά ιδιώματα είναι η διατήρηση του τελικού -ν στο τέλος των λέξεων και η προφορά διπλών συμφώνων, και τα δύο κατάλοιπα της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς. Ακριβώς λόγω του ότι η Κυπριακή διάλεκτος προέρχεται απ' ευθείας από την αρχαία ελληνική (έτσι, είναι και η αρχαιότερη ελληνική διάλεκτος), με εξαίρεση μερικά θέματα προφοράς και λέξεων σε αρκετά σημεία είναι κοινή με τη νεοελληνική γλώσσα, σε αντίθεση με όλες τις άλλες διαλέκτους. Άλλο ένα κατάλοιπο της αρχαίας ελληνικής είναι η διατήρηση των αρχαίων ρηματικών καταλήξεων -μεθαν, -ομεν, -ουσιν και -ασιν.

Άλλο ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Κυπριακής διαλέκτου είναι η χρήση των ήχων dj (για απόδοση του διαλεκτικού κ), sh (για απόδοση του διαλεκτικού σ), zh (για απόδοση του διαλεκτικού ζ) και ksh (για απόδοση του διαλεκτικού ξ). Σ' αυτό το σημείο να αναφέρουμε ότι το ελληνικό αλφάβητο υστερεί σε απόδοση των φθόγγων αυτών, έτσι οι Κύπριοι έχουμε προσθέσει σημάδια πάνω από τα κ, σ, ζ και ξ για να αποδώσουμε τους φθόγγους αυτούς. Το γεγονός αυτό έχει αμφισβητηθεί από τον Πρόεδρο της Επιτροπής για την Τυποποίηση των Τοπωνυμίων της Κύπρου, κο Μενέλαο Χριστοδούλου, ο οποίος δεν αποδέχεται τα διπλά σύμφωνα και έχει προτείνει δικές του «κοινές ελληνικές» αποδόσεις των τοπωνυμίων, όπως Λακκιά (αντί Λατσία), Αγλαγγιά (αντί Αγλαντζιά) και Άσκεια (αντί Άσσια). Το γεγονός βέβαια αυτό έχει καταδικαστεί από τον κυπριακό λαό, αλλά το πρόβλημα παραμένει: Πώς θα αποδώσουμε την Κυπριακή διάλεκτο, χρησιμοποιώντας έτσι και λατινικά γράμματα, στα σημεία που το ελληνικό αλφάβητο υστερεί;

Μερικοί επιμένουν στη χρήση των τελειών πάνω από τα επηρεαζόμενα γράμματα, άλλοι χρησιμοποιούν λατινικά γράμματα, άλλοι αποδίδουν το θέμα με τα κανονικά γράμματα, με αποτέλεσμα να επικρατεί ένα μικρό χάος, ενώ άλλοι δεν ασχολούνται με το θέμα, καθώς πιστεύουν ότι, όντας διαλεκτικό, δεν αφορά την κοινή Ελληνική γλώσσα. Το θέμα, όμως, είναι ότι ΔΕΝ είναι διαλεκτικό, καθώς οι ήχοι αυτοί υπάρχουν σε πάρα πολλές γλώσσες, δυσχεραίνοντας τους Έλληνες χρήστες στην εκμάθησή τους: π.χ. η λέξη show δεν μπορεί να αποδοθεί με ελληνικούς χαρακτήρες (εκτός αν βάλουμε κάποια σημάδια - τα οποία όμως να είναι κοινώς αποδεκτά), γιατί γράφοντας σόου θα νομίζουμε ότι μιλάμε για τη λέξη sow (με εντελώς διαφορετική σημασία). Ίσως, μετά από κάποια χρόνια, όταν οι γλωσσιστάδες θα έχουν πεθάνει και οι νεωτεριστές (καλύτερα, ρεαλιστές) θα έχουν επικρατήσει το θέμα να αποτελεί ιστορία.

Στον κόσμο των υπολογιστών δεν υπάρχουν ελληνικές γραμματοσειρές για την απόδοση της κυπριακής διαλέκτου με έτοιμα τα επηρεαζόμενα σύμφωνα. Η μόνη λύση είναι η χρησιμοποίηση γραμματοσειράς που διαθέτει το συνδυαζόμενο ~ (όπως τις Arial

Unicode MS, Cardo, Code2000, Lucida Sans Unicode, Monospace, TITUS Cyberbit Basic κτλ) για να το τοποθετήσουμε πάνω από τα γράμματα που επηρεάζονται (ζ, κ, ξ, σ) και να αποδώσουμε τους νέους ήχους. Μέχρι τώρα αυτό πρέπει να γίνεται μέσω του Πίνακα Χαρακτήρων ή της Εισαγωγής Συμβόλου στον επεξεργαστή κειμένου Word, μιας και δεν υπάρχει ειδικός οδηγός πληκτρολογίου για την κυπριακή διάλεκτο. Υπάρχουν πληροφορίες ότι τέτοιος οδηγός πληκτρολογίου και ειδικά διασκευασμένες γραμματοσειρές θα κατασκευαστούν από την ελληνική εταιρεία MAGENTA, ως μέσο διατήρησης της ελληνικής γλώσσας, ακόμη και στη διαλεκτική της μορφή.

Αρχίζοντας εκεί που ξεκινήσαμε να αναφέρουμε ότι η διατήρηση της κυπριακής διαλέκτου, έστω και με αρκετά νεοελληνικά στοιχεία, είναι ηθική υποχρέωσή μας, σαν Κύπριοι. Η χρήση της θα πρέπει να γίνεται με σύνεση και σοφία, για να μπορούμε να διακρίνουμε το τι ανήκει στη διάλεκτο και τι στη νέα Ελληνική, αλλά και να μας επιτρέψει να μπορούμε να ανανεώνουμε το λεξιλόγιό μας όσο το δυνατό, διασταυρώνοντας τη γνώση και την ευφράδεια με τη διαλεκτική χρήση. Σε επόμενο μας άρθρο θα αναλύσουμε το διαλεκτικό πρόβλημα, όπως αυτό επηρεάζει τους ομιλητές της κυπριακής διαλέκτου, δυσκολεύοντάς τους να εκφραστούν τόσο εύκολα όσο οι χρήστες της κοινής νεοελληνικής.

typos.com.cy

Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΑΗ ΑΜΠΕΛΗ: ΛΕΙΨΑΝΑ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑΣ ΣΤΗ ΔΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

Η Πάφος εποικίστηκε από τους Αρκάδες εδώ και πάνω από 3,000 χρόνια και η Νέα πόλη της Πάφου κτίστηκε από τον Αρκά Βασιλιά Αγαπήνορα. Λόγω της μαζικής έλευσης Αρκάδων στην Κύπρο, η Αρκαδία και η Κύπρος είχαν την ίδια αρχαία ελληνική γλώσσα, την Αρκαδοκυπριακή διάλεκτο, που είναι και γνωστή ως και νότια Αχαική. Αυτή η γλώσσα είναι πιο κοντά την γλώσσα του Ομήρου παρά οποιαδήποτε άλλη μορφή της ελληνικής. Η κυπριακή διάλεκτος κατάφερε να διατηρήσει μέχρι τις μέρες μας μια πληθώρα από αρκαδικές λέξεις τις οποίες κάποιος συναντά μόνο στην Ιλιάδα και στην Οδύσσεια.

Σήμερα η Πάφος διατηρεί περισσότερο από κάθε άλλη περιοχή της Κύπρου την αρχαϊκή μορφή της Κυπριακής διαλέκτου, ενώ στην ορεινή περιοχή της Πάφου η οποία είναι γνωστή ως Λαόνα (ειδικά στα χωριά Πάνω Αρόδες, Ίνεια, και Δρούσια) ομιλείται ακόμη και πιο αρχαϊζουσα γλώσσα.

Όμως οι Αρκάδες δεν έφεραν μόνο τη γλώσσα τους στην Πάφο, αλλά και τον πολιτισμό τους και τους θεούς τους. Ο Αρκαδικός θεός Παν, ήταν ο θεός των ποιμνίων, των βοσκών και της φύσης. Ο θεός Παν εισήχθηκε στην Κύπρο από την Αρκαδία και λατρεύτηκε από του βοσκούς της Πάφου όχι μόνο μέχρι την έλευση του Χριστιανισμού, αλλά μέχρι τις μέρες μας!

Ο Άγιος Αμπέλης που δεν είναι κανένας άλλος παρά ο αρχαίος Αρκαδικός θεός Παν, είναι ένας υποθετικός Κύπριος άγιος που λατρεύεται κυρίως στην περιοχή του χωριού Δρούσια, όπου υπάρχει και μια σπηλιά αφιερωμένη σ' αυτόν. Η σπηλιά, που λέγεται ότι την είχε σκάψει ο Άης Αμπέλης είναι μήκους 14 μ. περίπου, πλάτους 3 μέτρα, και ύψους 2,1/2 μ. φαίνεται ότι ήταν φυσική σπηλιά που σε παλαιότερα χρόνια διαπλατύνθηκε από ανθρώπινα χέρια. Στην είσοδό της υπάρχει μια μοσφιλιά (κουδομηλιά) ενώ στο βάθος της υπάρχει μια πεζούλα πάνω στην οποία βρίσκονται μερικές πέτρες, καθώς και αφιερώματα που είναι πιδικιάβλια (φλογέρες), μαγκούρες, καμπανέλλες των προβάτων και άλλα.

Για να φθάσει κανένας στο βάθος της σπηλιάς όπου είναι και η πεζούλα περνά από ένα μονοπάτι μέσα στην σπηλιά, δεξιά και αριστερά του οποίου υπάρχουν επίσης πολλά αφιερώματα και πέτρες του ποταμού. Στην δεξιά πλευρά της σπηλιάς, υπάρχει ακόμη μια άλλη μικρή και σκοτεινή σπηλιά. Κοντά στη σπηλιά σώζονται τα θεμέλια ενός κτίσματος μικρών διαστάσεων που πιστεύεται ότι ήταν κάποτε το εκκλησάκι του Άη Αμπέλη ή το κελλί του.

Η τοπική παράδοση θέλει τον άγιο να ήταν βοσκός που ασκήτεψε κι αγίασε στην σπηλιά του, και φυσικά προστάτη των βοσκών που είναι πολλοί στην περιοχή. Δεν υπάρχει καμιά εικόνα του αγίου αυτού, ούτε και καθορισμένη μέρα της γιορτής του, και φυσικά κανένας ιερέας δεν γνωρίζει για την ύπαρξη του. Οι βοσκοί της περιοχής όμως, όταν αρρωσταίνουν οι ίδιοι ή τα ζώα τους, καταφεύγουν στην σπηλιά του Αγίου Αμπέλη, πάντοτε συνοδευόμενοι από ένα ακόμη πρόσωπο, κι εκεί αποθέτουν τα δώρα τους κι επικαλούνται την βοήθεια του αγίου ξαπλωμένοι ανάσκελα στο πάτωμα.

Πιστεύεται ότι ο άγιος θεραπεύει την ελονοσία, ενώ του αποδίδονται και τρομερά εκδικητικές διαθέσεις όταν επισκέπτες πειράζουν ή αφαιρούν κάτι από τα αφιερώματα της σπηλιάς του. Σε πιο παλιά χρόνια οι βοσκοί συνήθιζαν να φέρνουν και φρούτα σαν δώρο στο άγιο, ενώ κατά την αναχώρησή τους κάρφωναν μπαστούνια έξω από την σπηλιά.

Εάν γνωρίζετε κάποιον ο οποίος αμφισβητεί την ελληνικότητα της Κύπρου, η ύπαρξη και μόνο της λατρείας του Παν που σήμερα ονομάζεται Άγιος Αμπέλης, στη Δρούσια της Πάφου, δείχνει ότι η Κύπρος ήταν και παρέμεινε ελληνική από τα βάθη των αιώνων. Ενημερώστε τους.

Κυπριακάί Σπουδαί

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗ 28-30 • 11526 ΑΘΗΝΑ
Τ: +(30)210-6983079 • F: +(30)210-6919888
www.isarcadia.org

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

John P. Anton

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σωτήριος Μπρέγιαννος
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νώντας Σπυρόπουλος
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Νικόλαος Καλτεζιώτης
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ: Μριγκίττα Παπασταύρου
ΤΑΜΙΑΣ: Λίτσα Παπανδρέου
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ: Νικόλαος Κεραμίδας
ΕΦΟΡΟΣ: Δημήτριος Σούντρης
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ: Ιωάννης Παρασκευόπουλος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άγγελος Δενδρινός

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Κωστάκη Παντελίδη 1, 1^{ος} Όροφος, 1010 Λευκωσία, Κύπρος • Τ. Θ. 22313, 1520 Λευκωσία
Τηλ: (+357) 22675718, Fax: (+357) 22680025 • E-mail: arcadia@papaphilippou.eu

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λουκής Παπαφιλίππου
ΜΕΛΗ: Σάββας Βέργας
Νίκη Παπαπέτρου
Δημήτρης Σούντρης
Άγγελος Δενδρινός

ΧΟΡΗΓΟΙ

Τράπεζα Κύπρου

